

PERUS Suomalainen

18. vuosikerta • Poliittinen lehti • Irtonumero 3,- • Perussuomalaiset rp:n äänenkannattaja

STX:n työsuojeluvaltuutettu:

Tilanne on todella vakava

- Perussuomalaisuus toi potkut
- Kehitysapu karkasi käsistä
- SATO:n järkyttävät vuokrankorotukset
- Obaman kuherruskuukausi

Perussuomalainen-lehti

Perussuomalaiset rp:n
äänenkannattaja vuodesta 1996
ISSN 1239-2324

Ilmestyy

Kolmen viikon välein.

Painos

30 000 - 1 000 000 kpl,
keskimäärin 30 000 kpl

Julkaisija

Perussuomalaiset-Sannfinländarna rp

Pankkitili

Nordea 218518 - 157282

Toimitus

Yrjönkatu 8-10 B 25, 00120 Helsinki
toimitus@perussuomalaiset.fi

Vastaava päätoimittaja

Matias Turkkila
Puh. 040 172 7525
matias.turkkila@perussuomalaiset.fi
toimitus@perussuomalaiset.fi

Toimitussihteeri

Kristiina Ovaskainen
Puh. 040 670 7275
kristiina.ovaskainen@perussuomalaiset.fi

Eduskuntatoimittaja

Seppo Huhta
Puh. 040 172 7535
seppo.huhta@perussuomalaiset.fi

Kuvat

Fotokonttori.fi, Matton Images

Taitto

Lönnberg Print & Promo
Pakarintuvantie 7-9, 00410 Helsinki

Lehden vuositulokset

Heidi Ronkainen
Puh. 0207 430 805
heidi.ronkainen@perussuomalaiset.fi

Jäsenmaksu

25,-/vuosi, sisältää lehden

Tilaushinnat

Vuosikerta 30,-, 1/2 vuotta 20,-
irtonumero 3,-

Ilmoitushinnat

Teksti, määräpaikka ja
kuulutukset: 3,00,- / pmm
Rivi-ilmoitus: 5,00,- / rivi
Aineiston muokkaus: 50,- / tunti

Painopinta-ala: 260 x 375 mm
Palstojen määrä: 5-6 kpl

Painopaikka

Botnia Print, Kokkola

Aineisto

Toimitukseen viimeistään ilmoitettuna
aineistopäivänä. Toimitus pidättää itsellään
oikeuden muokata ja otsikoida tekstejä.
Lehti ei vastaa tilaamattoman aineiston
säilyttämisestä tai palauttamisesta.

Historian suurin munaus

Hallituksen päätös evätä STX:n 50 miljoonan pääomalaina oli Suomen historian teollisuus-, työllisyys- ja talouspoliittinen emämunaus. Päätöksen seuraukset ovat pahimmillaan katastrofaaliset.

MATTI PUTKONEN

Kataisen hallitus jatkaa suomalaisten, teollisten työpaikkojen alasajoa. Teollisuuden toimintaedellytyksiä on nykyisen hallituksen aikana heikennetty urakalla. Veron korotuksilla, rikki- ja muilla vastaavilla direktiiveillä lisätään yritysten energia- ja logistiikkakustannusten lisätaakkaa yli kahdella miljardilla eurolla vuodessa.

Teollisuuden tappotahti on ollut nykyisen hallituksen mielestä liian hidaskas. Siksi he päättivät tehdä lopullisen iskun ja hävittää kerralla yli 20 000 työpaikkaa. Näin toimii hallitus, jonka ohjelman nimi on ”avoin, oikeudenmukainen ja rohkea Suomi”. Kataisen hallituksen keskeisinä kärkihankkeina ovat ”kestävän talouskasvun, työllisyyden ja kilpailukyyn vahvistaminen”. Tuloksien pohjalta hallitusta on kutsuttava kelvottomien kompromissien koalitioksi.

Todelliset tohelot ja tunarit

Hallituksen päätös evätä STX:n 50 miljoonan pääomalaina oli Suomen historian teollisuus-, työllisyys- ja talouspoliittinen emämunaus. Päätöksen seurauksena metalliteollisuuden selkäranka voi murtua. Telakat Turussa ja Raumalla ovat lopetusuhan alla. Samalla tuhoetaan koko meriteollisuuden klusteri. Toisenlaisella päätöksellä olisi varmistettu 22 000-23 000 työpaikan säilyminen. Koko työllisyysvaikutus yhteiskunnallemme olisi ollut vielä kolme kertaa suurempi, eli siitä voi laskea verotulot ja muun taloudellisen toimeliaisuuden vaikutuksen.

Valtiontaloudellisesti tässä ei olisi ollut muuta kuin voitettavaa. Veroeuroja ei olisi kulunut senttiäkään. Talouspoliittinen ministerivaliokunta (Jyrki Katainen, Jutta Urpilainen, Päivi Räsänen, Carl Haglund, Paavo Arhinmäki, Lauri Ihalainen, Jan Vapaavuori ja Ville Niinistö) ei halunnut käyttää tätä mahdollisuutta. Mitään laillista estettä lainan myöntämiseen ei ollut, vain tahto puuttui. Uskottiin huhu- ja luultuihin, että kauppa syntyy, vaikka lainaa ei anneta. Tällainen toiminta ministeritasolla on ylimielistä ja täysin edesvastuutonta. Oikeaa tietoa olisi saatu kahdella puhelinsoitolla.

Valtion budjettiin noin miljardin aukko

Tämän kaupan kaataminen merkitsee 300-500 miljoonan euron palkkaverojen menetystä, kun laskentaan otetaan mukaan koko meriklusteri. Alv- ja yritysverojen osuus olisi ollut samalla laskentapohjalla 200-300 miljoonaa euroa. Valtiontalouden toisen vaakakupin menopuoli kasvaa, kun työttömyysturvamenot kasvavat arviolta 150-200 miljoonaa euroa sekä kuntien sosiaaliturvamenot yli 100 miljoonaa euroa. Telakkaklusteri ulottuu yli 200 kuntaan, joissa on yrityksiä tekemässä osia ja komponentteja sekä hoitamassa laajaa logistiikkaketjua. Näiden kuntien verotulot kapenevat ja on selvää, että valtiota tullaan huutamaan apuun. Tällainen talouspoliittinen kokonaisvaltainen tarkastelukyky tai halu puuttui talouspoliittiselta ministerivaliokunnalta.

Sovitusta on pidettävä kiinni

Ministeri Jan Vapaavuori on julkisesti väittänyt, että valtion 50 miljoonan euron pääomalaina ei olisi välttämättä varmistanut risteilijätaloutta. Väite on täyttä puppua eikä perustu mihinkään faktaan. Se on samaa tasoa kuin talouspoliittisen ministerivaliokunnan oletus, että risteilijäkauppa syntyy ilman 50 miljoonan euron pääomalainaa.

Royal Caribbean International ei ollut neuvotellut muiden kuin Turun telakan kanssa risteilijäkaupasta siihen saakka, kunnes (20.11.2012) Kataisen hallitus kaatoi valmiiksi neuvotellun rahoituspaketin omalta osaltaan. Varustamon puolelta ilmoitettiin, että kauppa voidaan allekirjoittaa välittömästi samalla viikolla. Kaikki osapuolet olettivat, että Suomen hallitus pitää omat puheensa. Miksi näin?

Risteilijäkaupan valmistelu ja siihen liittynyt rahoituspaketti valmisteltiin työ- ja elinkeinoministeriön ohjeiden ja yhteisesti sovittujen raamien mukaisesti. Sen mukaisen rahoituspaketin oman osuuden kokosi STX. Mukana oli myös koko telakan henkilökunta omalla panoksellaan, jolla telakan kustannusrakennetta oltiin parantamassa. Kenenkään mieleen ei edes juolahtanut, että ministeriö ja maamme hallitus ei pidä omia puheitaan. Risteilijän tilaajan luottamus Suomen hallitukseen romahti kertaheitolla. Tämän jälkeen oli luonnollista, että varustamo ryhtyi hakemaan muitakin toimijoita Turun telakan rinnalle.

Kaikki puheet ja väitteet, että risteilijätaloutta ja STX-telakkakonserni olisivat peluuttaneet eri maiden hallituksia parempien rahoitusehtojen aikaansaamiseksi, ovat tietoista valehtelua. Näin hallitusrintama yrittää luoda mielikuvaa, että kyllä me teimme kaikkemme, mutta muut mokasivat ja yrittivät vedättää.

■ Turun telakoilla on rakennettu reilusti yli tuhat laivaa runsaassa sadassa vuodessa. Kuvassa vastavalmistunut Viking Grace.

Työntekijät järkyttyivät: Nyt tuntuu pahalta

STX:n telakan työsuojeluvaltuutettu Ari Rajamäki ja ammattiliitto Pro:n pääluottamusmies Osmo Salo ovat vihaisia ja pettyneitä puoluetoverihinsa, jotka päättivät telakan kohtalosta hallituksessa.

■ Telakan tulevaisuus vetää vakavaksi työsuojeluvaltuutettu Ari Rajamäen.

Pääluottamusmies Osmo Salo (sd.) ja työsuojeluvaltuutettu, STX:n hallituksen jäsen Ari Rajamäki (vas.) eivät säästele sanojaan. Rajamäen mieltä painaa erityisesti se, että työväen puolueet ovat unohtaneet oman tehtävänsä.

- Se tuntuu helvetin pahalta. Jo nimikin kertoo, että työväenpuolueiden tulisi toimia työpaikkojen säilyttämisen puolesta, Rajamäki painottaa.

Vaikka hallitus toimi kuten toimi, on Rajamäen mielestä vie-

lä jotain kuitenkin tehtävissä.

- Ykkösasia on kahden TUI-aluksen rahoituksen varmistaminen kaikin käytettävissä olevin keinoin.

Rajamäki ei suostu ennustamaan Turun telakan maailmanloppua.

- Takarajaa ei kannata arvaila, mutta jos TUI-laivoja ei saada, tilanne on todella vakava. Ei pelkäästään meidän osalta vaan koko suomalaisen meriteollisuuden kannalta. Toisaalta, kyllä kaikkien käsittää: jos töitä ei ole, on vaikea jatkaa.

Häkämies pakeni ja piiloutui

Vuodesta 1975 Turun telakoilla työskennellyt ja 13 vuotta työsuojeluvaltuutettuna toiminut Rajamäki syyttää ex-elinkeinoministeri Jyri Häkämistä poliitikan ykköspeluriksi.

-Häkämies lähti Elinkeinoelämän keskusliittoon, kun tilanne kävi kuumaksi ja piiloutui virkamiesten selän taakse. Mutta kyllä tästä saa kantaa vastuun koko hallitus, Rajamäki muistuttaa.

- Marraskuun 20. oli Suomen teollisuushistorian mustin päivä, kun talouspoliittinen ministerivaliokunta teki asiassa kielteisen päätöksen. Tukia tulkittiin Ranskan eduksi, ei Suomen. Tämä oli epäisänmaallinen teko.

Ari Rajamäen mielestä perussuomalaisten kansanedustajan Lauri Heikkilän vaatimus valtion mukaantulosta STX:n omistajaksi on vähintäänkin oikeutettu.

- Valtion on tultava osaomistajaksi, koska nyt sillä ei ole päätöksenteossa sanan sijaa, vain takausvastuita Finnveran kautta. Nyt omistajina ovat korealaiset bisnes-

miehet, Rajamäki huomauttaa.

- Jotkut ovat julkisuudessa puhuneet siitä kuinka mahdollisilla jäänmurtajatilauksilla paikattaisiin nyt tapahtuneita menetyksiä. Tosiasia kuitenkin on, että yksi jäänmurtaja tuottaa telakal-

■ Telakan toimihenkilöiden pääluottamusmies on vihainen niin hallitukselle ja omalle puolueelle SDP:llekin.

le yhden kymmenesosan siitä mitä tekemämme loistoristeilijät. Nyt pitäisi koota valtion ja yksityisten yhteinen rahoitus ja omistuskonsortio, jolla pelastettaisiin suomalainen telakkateollisuus.

Hallitus pitää kaataa

STX:n Turun telakalla on suoraan yhtiön palveluksessa 1 300 ihmistä, joista työntekijöitä on 850 ja toimihenkilöitä 450. Toimihenkilöiden pääluottamusmies Osmo Salolla on sekä terveisiä että harras toive, jonka hän haluaa lähettää päättäjille:

- Kun nykyinen hallitus ei kykene harjoittamaan minkäänlaisia teollisuuspolitiikkaa, niin sellainen hallitus pitää kaataa. Mitä pikimmin, sen parempi!

Omalle puolueelleen, SDP:lle, Salolla on kitkerät terveiset:

- Haluan totisesti sanoa terveisiä demareille, että jollei puolueen linja muutu - ja äkkiä - niin jäsenkortti lähtee! Enkä ole ainoa.

SEPPO HUHTA
KUVAT MATTI MATIKAINEN

Jan Vapaavuori ylimielisenä

Elinkeinoministeri Jan Vapaavuori ei suostunut vastaamaan lehtemme esittämään kysymykseen, miksi hallitusta ei kiinnosta 22 000-23 000 työpaikkaa.

Kysymykseen, miksi hallitukselta ei löytynyt samaa luovuutta tähän laivatilaukseen kuin edellisen hallituksen aikaan - esimerkiksi Kreikan suhteen - Vapaavuori vastasi:

- Sen suurempaan luovuuteen ei voida lähteä koska silloin lähettäisiin laittomuuksiin. Olemme käyttäneet kaikkia niitä keinoja jotka voimassaoleva lainsäädäntö mahdollistaa. Lakeja ei voida muuttaa, koska kysymys on EU-lainsäädännöstä.

Kysyttäessä miten hallitus on varautunut tilanteeseen, jossa tuhannet työpaikat ja sadat yritykset ovat tuhoutumassa - jos ja kun STX:n telakka suljetaan - tuli tympeä kommentti:

- Hallitus ei spekuloi tällaisilla asioilla.

Perussuomalaiset aikovat jättää aiheesta välikysymyksen. Varapuheenjohtaja Hanna Mäntylän tuleva välikysymys on entistä aiheellisempi. Kyse on niin isoista ja periaatteellisista asioista, ettei

niitä voida pelkillä valiokunta-kuulemisilla selvittää.

- Kuka tahansa työpaikkansa puolesta pelkäävä suomalainen kokee hyvin epäoikeudenmukaisena sen, että minkä takia meillä on mahdollisuus pumpata miljardeja ulkomaille, mutta sitten muutaman kymmenen miljoonan panostus suomalaisen työllisyyteen jää saamatta, Mäntylä muistuttaa.

Talousvaliokunnan perussuomalaiset: Ministeri ei ole tehtäviensä tasalla

■ Hallituksen päätöksen jälkeen vaarassa on jopa lähes 70 000 työpaikkaa.

Eduskunnan talousvaliokunnan perussuomalaisia jäseniä eivät tyydytä ministeri Vapaavuoren selitykset STX-asiassa. Kaj Turusen, James Hirvisaaren ja Teuvo Hakkaraisen sekä varajäsenenä valiokunnassa toimivien Hanna Mäntylän ja Lauri Heikkilän mielestä hallituksen päätös evätä STX:n 50 miljoonan laina oli väärä, ja sen seuraukset ovat pahimmillaan katastrofaaliset.

Turun ja Rauman telakoiden tulevaisuus on jatkossa epävarmalla pohjalla. Hallituksen päätöksellä vaarannetaan arktisen osaamiskeskuksen, Aker Arcticin ja Helsingin telakan säilyminen Suomessa. Koko meriteollisuuden klusteri on maassamme uhattuna. Useita satoja metallin ammattilaisia koskevat yt-neuvottelut on jo aloitettu Turussa ja Raumalla. Hallituksella ei tule koskaan olemaan toista tilaisuutta, jossa yhdellä päätöksellä olisi voitu varmistaa suoraan 22 000-23 000 työpaikan säilyminen. Koko työllisyysvaikutus yhteiskunnallemme olisi ollut vielä kol-

me kertaa suurempi. Päätöksellä on suuri negatiivinen vaikutus verotuloihin ja muuhun taloudelliseen toimeliaisuuteen, yksittäisten työläisten ja heidän perheidensä inhimillisistä kärsimyksistä puhumattakaan.

Elinkeinoministeri Jan Vapaavuoren selitykset vahvistavat sen, että hallituksella oli asiassa ”pallo hukassa”. Päätös perustui mm. ristiriitaisiin oletuksiin: talouspoliittinen ministerivaliokunta, johon Vapaavuorikin kuuluu, oletti tilauksen tulevan Suomeen, vaikkei lainaa myönnettäisikään, ja toisaalta ministeri Vapaavuoren mukaan lainalla ei olisi välttämättä varmistettu tilausta. Hallituksen tapa hoitaa asiaa näyttää olevan ylimielinen ja tempoileva. Vielä maanantaina 19.11.2012 Royal Caribbean International ei ollut neuvotellut muiden kuin Turun telakan kanssa risteilijäkaupasta. Varustamon puolelta ilmoitettiin, että kauppa voidaan allekirjoittaa välittömästi hallituksen päätöksen jälkeen. Kaikki osapuolet oletivat, että Suomen hallitus pitää

omat puheensa.

Talousvaliokunnan perussuomalaiset edellyttävät hallitukselta nyt päätöksiä, joilla TUI:n tilaamien kahden risteilijän tilaukset varmistuvat mahdollisimman nopeasti Suomeen. Lisäksi Työ- ja elinkeinoministeriön on ohjeistettava Finnveraa ja Vientiluottoa omaksumaan uudenlaisen asenteen. On pystyttävä ottamaan riskejä, jotta laivatilaukset saadaan suomalaisille telakoille. Saksan ja Ranskan vastaavien valtionrahoituslaitosten ohjeistot voisi hyvin kopioida myös meille.

Hallituksen on tehtävä kaikki mahdollinen, jotteivät telakaltaat ole jatkossa tyhjillään. Suomalaisen telakkateollisuuden huippuosaaminen ja työpaikat on säilytettävä kotimaassa.

Helsingissä 8.1.2013

Kaj Turunen
Teuvo Hakkarainen
James Hirvisaari
Hanna Mäntylä
Lauri Heikkilä

■ PÄÄTOIMITTAJA

Kriisistä kriisiin

Vuosi 2009. Työ- ja elinkeinoministeriön asettama telakkatyöllisyystyöryhmä istuu pohtimassa teollisuushaaran surkeaa tilaa. Uusien alustilauksten määrä on globaalin rahoitus- ja talouskriisin takia romahtanut. Euroopan meriteollisuuden tilanne on erittäin vaikea. Kansainvälisen kriisin seurauksena maahan ei ole saatu yhtään uutta risteilijä- tai autolauttilausta. STX Finlandin emoyhtiö ilmoittaa, ettei se tue tytäryhtiötään. Normaalin, markkinaehtoisen kysynnän ennustetaan palautuvan kahden-kolmen vuoden päästä. Sen sijaan Itä-Aasian maat, Kiina etunenässä, napsivat risteilijätilauksia. Mutta näiden saamat tilaukset eivät putoile taivaasta, Kiina kamppailee aktiivisesti paikasta maailman johtavana laivanrakennusmaana. Panostukset ovat sen mukaisia. Kahdelle valtion omistamalle telakkakonsortiolle on myönnetty 30 miljardia dollaria lainaa ja takuita. Etelä-Korea on myöntänyt telakkateollisuudelle ja varustamoille 20 miljardin dollarin laina- ja takauspaketin.

Loppuvuosi 2012. Toimiala on vihdoinkin osoittamassa elpymisen merkkejä. Aivan kuten telakkatyöllisyystyöryhmä ennusti. Pitkästä suhdannetaantumasta kärsineellä STX Finlandilla on viimeinkin mahdollisuus suurhankkeeseen. Mutta se saa maamme hallituksen ministerityöryhmältä erittäin karvaan joululahjan. Hanke kariutuu.

Seuraa viikkotolkulla selityksiä. Asiasta päättäneet tahot veoavat virkamiespäätöksiin, EU-lainsäädäntöön ja yleiseen kyvyttömyyteen: ”Emme voi lähteä pelastamaan..”, ”tilausta ei lopulta saatu..”, ”olimme valmiit tekemään kaikemme..” Lisäksi vedotaan siihen, ettei tukia voitu myöntää kriisiyhtiölle.

Mutta oliko STX Finland kriisiyhtiö vai ei? Nyt se ainakin on.

Valtion ei tuki tule tukea kannattamatonta yritystä. Mutta jos miltä tahansa yritykseltä evätään toimintamahdollisuudet, se muuttuu kannattamattomaksi. STX Finland saattaa olla kriisiyhtiö. Tai sitten se on omalla kriisiytyneellä toimialallaan normaali yhtiö, joka on joutunut toimimaan protektionististen kilpailijamaiden äärimmäisen kovaa peliä pelaavien yhtiöiden kanssa.

Harvalla riittää luovuutta upottaa laivoja, joita ei ole vielä edes rakennettu

Talousvaliokunnan puheenjohtaja Mauri Pekkarinen (kesk.) totesi tiedotustilaisuudessa, että Ranskan valtio oli avainasemassa. Se laittoi omistamalleen telakalle rahaa. Tämä on melkoisessa ristiriidassa Ranskan STX:n toimitusjohtaja Laurent Castaignin kommentin kanssa. Tämä totesi AFP:n uutisen mukaan, että Ranskan valtion tuki oli kaupan varmistamisen kannalta elintärkeää, mutta valtio ei ollut myöntänyt suoraa taloudellista tukea hankkeelle.

Siinäpä se. Kauppa, jonka ehtona oli valtion tuki, hoitui ilman valtion tukea. Uskoo ken haluaa. Maailmasta, jossa kaikki maat Suomea lukuun ottamatta pelaavat omaan pussiinsa, löytyy kyllä keinoja niinkin yksinkertaisten asioiden kuin EU-kilpailusäädösten kiertämiseen. Meidän osaksemme jää nöyrä kirjelmänti kilpailuviranomaisille ja ihmetys siitä, miksi muut voivat voittaa rikkomalla itse tekemiään sääntöjä.

Ranska voitti. Suomi hävisi. Eikä vain tätä peliä, vaan hyvällä todennäköisyydellä kaikki tulevatkin pelit. Entinen kokoomuksen kansanedustaja, telakka johtaja Martin Saarikangas kertoo olevansa todella pettynyt hallituksen ja ministeri Jan Vapaavuoren toimintaan ja sanoo, että tämä saattaa mennä historiaan miehenä, joka tappoi suomalaisen telakkateollisuuden.

Siinäpä meriitti. Surkeinkin kapteeni pystyy yleensä töpeksimään meren pohjaan vain yhden laivan - omansa. Harvalla riittää luovuutta upottaa laivoja, joita ei ole vielä edes rakennettu.

Matias Turkkila
Päätoimittaja
matias.turkkila@perussuomalaiset.fi

Perussuomalaiset sulkisivat rahahanat

KEHITYSAPU ON KARANNUT KÄSISTÄ

■ Perussuomalaiset kohdistaisivat kehitysapua tarkemmin. Yksi tärkeistä kohteista on naisten ja lasten koulutuksen ja oikeuksien edistäminen ja vahvistaminen.

Perussuomalaiset ovat kriittisiä kehitysyhteistyövarojen suhteen, kertoo puolueen varapuheenjohtaja, kansanedustaja Hanna Mäntylä.

– Perussuomalaiset suhtautuvat kriittisesti kehitysapuun monestakin syystä. Kehitysavun vaikutukset ovat monin tavoin hyvin heikot: vaikka sitä annettaisiin kuinka paljon, muutoksia ja kehitystä ei apua saavissa maissa tapahdu. Vastikkeeton ja suora raha ei ole oikea tapa antaa apua, sillä se usein vain lisää korruption mahdollisuutta sen sijaan, että se hyödyttäisi kehitysapua saavien maiden ruohonjuuritason toimijoita.

– Kehitysavun vaikutuksia tai sitä mihin rahaa todellisuudessa käytetään, ei seurata riittävästi, mikä mahdollistaa törkeät väärinkäytökset. Lisäksi kehitysapua myönnetään miljoonittain mitä ihmeellisimpiin ”projekteihin”, joilla ei ole todellisuudessa mitään tekemistä kehitysavun ajatuksen kanssa. Suomi myön-

Keskiverto suomalaisperhe maksaa kehitysapua jo yli 800 euroa vuodessa, mikä vastaa normaaliperheen kuukauden vuokraa. Perussuomalaisten mielestä yli miljardin euron kehitysyhteistyö on liikaa tässä taloudellisessa tilanteessa.

tää kehitysapua myös sellaisiin diktatuurimaihin, joihin monet muut länsimaat ovat lopettaneet kehitysavun antamisen eettisistä syistä, Mäntylä muistuttaa.

Rahat suomalaisiin kohteisiin

Perussuomalaisten mielestä kehitysyhteistyövaroilla saataisiin Suomessa todella paljon aikaan.

– Kehitysapua tulisi pienentää todella merkittävästi nykyisestä ja siirtää vahvemmin konkreettisen avun antamiseen suoran rahan maksamisen sijasta. Siitä säästävät rahat tulisi kohdentaa suomalaisten hyvin-

vointiin monella eri sektorilla. Voisimme esimerkiksi lisätä investointeja pk-sektorin tukemiseen ja työllisyyden kasvuun. Myös lapsiperheköyhyys, lasten ja nuorten ongelmat ja syrjäytyminen, eläkeläisten toimeentulovaikeudet, vanhusten yksinäisyys ja asianmukaisen, hyvän hoivan uupuminen, omaishoitajien heikko asema ja työttömien vaikeudet ovat nykypäivän Suomessa todellisuutta, joihin tarvittaisiin myös vahvaa taloudellista panostusta, Mäntylä painottaa.

– Tällä hetkellä kehitysavusta hyötyvät eniten paikallisesti korkeassa asemassa olevat hen-

kilöt, ei tavallinen kansa. Lisäksi siitä hyötyvät usein apua saavien maiden velkojat.

Vastuutonta avustamista

Hanna Mäntylällä on selkeä käsitys siitä, keneltä kehitysyhteistyövarat ovat pois.

– Kaikki raha, jota pumpaamme vastikkeettomasti pois Suomesta - on kyse sitten rahasta kehitysmaihin tai Euroopan pankkien pelastamiseen - on luonnollisesti pois suomalaiselta veronmaksajalta ja suomalaisesta hyvinvoinnista. Taloustilanteessa, jossa tehdään rankkoja leikkauksia, korotetaan veroja ja jopa heikennetään työllisyyttä, tulisi ensisijaisesti leikata muihin maihin menevistä tuista. Ensin tulee huolehtia oman maan kansalaisten riittävästä hyvinvoinnista ja vasta sen jälkeen auttaa muita, jos mahdollisuuksia on. Velkarahalla muiden maiden avustaminen on täysin vastuutonta, josta kova lasku lankeaa seuraaville sukupolville.

Jos kuitenkin – niin kuin

näyttää – rahan pumppaaminen kehitysyhteistyöhön jatkuu, löytyy perussuomalaisilta kohteiksi myös oikeita osoitteita.

– Yksi oikea kohde on ehdottomasti naisten ja lasten koulutuksen ja oikeuksien edistäminen ja vahvistaminen. Ruohonjuuritason toiminta ja sen tukeminen ovat niitä keinoja, joilla on saavutettavissa myös konkreettisia tuloksia ja aitoja hyötyjä, Mäntylä painottaa.

Väärinkäytökset estettävä

Perussuomalaisten kansanedustajien mieltä painaa Suomen ja suomalaisten tulevaisuus, jonka vuoksi kehitysyhteistyövaroihin on puututtava tiukalla kädellä.

– Suomen pitää leikata yksipuolisesti kehitysapua, kunnes maamme on saatu taloudellisen kasvun uralle. Olemme lukeneet lehdistä epäonnistuneista esimerkeistä kehitysavussa. Ulkoministeriön tietoon tulee vuosittain noin kymmenen miljoonan euron edestä kehitysavun väärinkäytöksiä, kansanedustaja Teuvo

Hakkarainen huomauttaa.

– Ulkoministeriön ylitarkastaja Sauli Heinimaa on sanonut, että Suomen tulisi tiukentaa kehitysavun valvontaa avunsaajamaissa. Ministeri Heidi Hautalan mukaan kehitysyhteistyöhön kuitenkin kuuluu ”tietynlaisen riskin olemassaolon hyväksyminen”. En hyväksy tällaista riskin ottamista omien kansalaisten laskuun! Kehitysavun läpinäkyvyyttä ja tuottavuutta täytyy tehostaa niin, ettei se mene korruption tai hallinnon pyörittämiseen kohdemaassa.

Hakkaraisen mielestä kehitysavun nykyistä määrärahan tasoa tulisi leikata jopa enemmän kuin perussuomalaisten varjokirjeen ehdottamat 270 miljoonaa. Lisäksi Suomen pitäisi tehdä sellaista yhteistyötä avun saajien kanssa, että apu oikeasti helpottaa kohdemaan ihmisten elämää ja edesauttaa maata tulemaan mahdollisimman omavaraiseksi.

– On ensisijaisen tärkeää edistää kohdemaan demokraattista kehitystä ja vähentää eriarvoisuutta. Avun tulisi olla konkreettista. Esimerkiksi puhtaan veden jakelua ja ihmisten valistamista. Kehitysavun voisi varjokirjeitimme esityksen mukaisesti kanavoida pienempien suomalaisten järjestöjen kautta. On totta, että ne usein toimivat kustannustehokkaammin ruohonjuuritasolla, Hakkarainen summaa.

Oma maa etusijalle

Kansanedustaja Jari Lindström mukaan varat menevät nyt aivan väärin osoitteisiin.

– Suurin osa menee kankkulan kaivoon. Tulokset ovat olleet heikkoja eli esimerkiksi diktaattorimaissa rahat menevät pahan tekijöille, Lindström lataa.

– Kehitysyhteistyövarat pitäisi suunnata sellaisiin maihin, missä on rauha ja autettavat voivat myös auttaa itseään. Varat olisi laitettava jälleerakentamiseen. Kohdemaissa pitäisi satsata maa- ja metsätalouteen sekä vesihuoltohankkeisiin.

Niin Hakkarainen kuin Lindströmkään vaativat suomalaisen työn ja yrittämisen vahvistamista sen sijaan, että ulkomaille maksetaan yli miljardi euroa kehitysapua.

– Olisi tuettava ensisijaisesti suomalaista teollisuutta, joka poikii uutta rahaa. Hyvä esimerkki olisi ollut laittaa varoja STX-telakan tukemiseen eli suomalaisen työn ja teollisuuden ylläpitämiseen. Rahaa voisi suunnata myös kaikkein heikoimmin työllistettävien työnsaantiin. Siihen erityisesti laittaisin kehitysavusta säästyviä rahoja, Lindström painottaa.

Teuvo Hakkarainen tukee omalla näkemyksellään perussuomalaisen puolueen linjaa ja edustajatovereitaan.

– Laittaisın rahat oman taloutemme elvyttämiseen. Meidän ei tarvitsisi ottaa niin paljon lainaa. Toistan tässä itseäni, mutta olen edelleen sitä mieltä, että ensin suomalainen työ ja yrittäminen ja jos rahaa jää, niin sitten maailmanparantaminen.

SEPPÖ HUHTA
KUVAT LEHTIKUVA

■ Kehitysavun vaikutuksia tai sitä mihin rahaa todellisuudessa käytetään, ei seurata riittävästi, mikä mahdollistaa törkeät väärinkäytökset, Hanna Mäntylä muistuttaa.

■ - Kehitysyhteistyövarat pitäisi suunnata sellaisiin maihin, missä on rauha ja missä autettavat voivat myös auttaa itseään, Jari Lindström painottaa.

■ Kehitysavun läpinäkyvyyttä ja tuottavuutta täytyy tehostaa niin, ettei se mene korruption tai hallinnon pyörittämiseen kohdemaassa, Teuvo Hakkarainen vaatii.

KEHITYSYHTEISTYÖN MÄÄRÄRAHAT JA NIIDEN KÄYTTÖ

Suomi on sitoutunut Eurooppa-neuvoston vuonna 2005 tekemään päätökseen. Sen mukaan jäsenmaiden tulee saavuttaa kehitysrahoituksessa 0,7 prosentin osuus bruttokansantulosta vuoteen 2015 mennessä. Suomi on sitoutunut myös YK:n vuosittain julkistuksen kehitystavoitteisiin (MDG), joiden päämäärä on äärimmäisen köyhyyden poistaminen.

Suomen julkinen kehitysyhteistyö 2012:

- yhteensä 1 124 miljoonaa euroa
- varsinainen kehitysyhteistyö 879,4 miljoonaa euroa
- muu julkinen kehitysyhteistyö 244,6 miljoonaa euroa
- määrärahat 0,56 % bruttokansantulosta
- julkinen kehitysyhteistyö/asukas 208 euroa
- varsinainen kehitysyhteistyö/asukas 163 euroa

Ulkoministeriön (UM) menoluokassa olevat varsinaisen kehitysyhteistyön määrärahat kohdennetaan yhdeksälle käyttösuunnitelmakohdalle:

1. Monenkeskinen kehitysyhteistyö.
2. Maa- ja aluekohtainen kehitysyhteistyö.
3. Euroopan kehitysrahasto.
4. Maillain kohdentamaton kehitysyhteistyö.
5. Humanitaarinen apu.
6. Kehitysyhteistyön suunnittelu ja tukitoimet sekä kehityspoliittinen tiedotus.
7. Kehitysyhteistyön evaluointi ja sisäinen tarkastus.
8. Tuki kansalaisjärjestöjen kehitysyhteistyölle, Kehitysyhteistyön palvelukeskukselle (KePa) ja kehitysyhteistyötiedotukselle.
9. Korkotuki-instrumentti.

Kehitysyhteistyöksi laskettavia menoja on lisäksi muiden ministeriöiden menoluokissa.

Lähde: UM

KOLUMNI

Vakavat tosiasiat perustaksi

Mikään ei korvaa kokemusta. Kun on ollut pitkään rintamalla, tietää mitä se on. Jokainen meistä tietää, että lääkärin hommaan opiskelu kestää vuosia ja että oppiminen on jatkuvaa. Poliitikassa näyttää olevan tautia liikkeellä, jossa parisataa ääntä pätevöittää yhdessä yössä mihin tahansa.

Osalla meistä pää ei kestä häviötä, osa ei kestä menestystä. Mitä nopeammin ja kovempaa menestys tulee, sitä enemmän se nousee hattuun. Suurimmat virheet tulevat nousun aikana.

Perussuomalaiset on iso puolue, jolla organisaatio ei ole kannatuksen tasolla. Siitä tulee ongelmia. Toisaalta se tekee meistä vähemmän byrokraattisen ja joustavan. Meidän on ymmärrettävä, että kaikkea emme ole puolueessa yhtä mieltä. Se tietää sitä, että joudumme joskus äänestämään käytännön kysymyksistä. Se ei ole vaarallista. Se on, jos hävinnyt mielipide ei hyväksy tappiota.

Uhkailulle ja kiristykselle EI saa koskaan antaa periksi.

Kokemukseni perusteella ne, jotka eivät saa tahtoaan läpi, ryhtyvät innokkaimmin lukemaan sääntö- ja lakikirjaa. Kuin piru Raamattua. Neuvoni on, että, jos et saa tahtoasi läpi; Ota opiksi, perustele paremmin ja yritä uudestaan. Saatat onnistua. Omin päin touhussa tulemana on Hauhian kohtalo Tuntemattomasta Sotilaasta; menee nupista läpi.

Uhkailulle ja kiristykselle EI saa koskaan antaa periksi. Esimerkiksi jos joku - valtuutettu, kansanedustaja, piirin johtohenkilö tai kuka tahansa meistä - sanoo, että jos en saa sitä paikkaa tai muuten tahtoani läpi, niin lähdän pois, on avattava kiireesti ovi ja toivotettava menestystä uusissa haasteissa.

Perussuomalaiset ovat kulkeneet voitosta voittoon. Meillä on tiedossa menestyksen malli. Pidetään huolta siitä, ettei tuo polku pääse ruohottumaan.

Jumalaton järkytys

Kuntavaalien jälkeiset gallupit ovat olleet jumalaton järkytys vanhoille puolueille ja maamme mediaeliitille. Järkytys sekä yllätys. He eivät ole ymmärtäneet, että jokainen vaali on erilainen. Kuntavaali on kuntavaali. Pressanvaali on omansa. Eduskuntavaalin pohjana ovat edelliset eduskuntavaalit.

Rasismijankutus vaan jatkuu Euroopan vähiten rasistisessa maassa. Se on samaa sukua fasismin ulvonnalle, jota poliittista alkukotiani, SMP:ta, vastaan käytiin 1970-luvulla. Ei tehonut silloin, ei tehoa nyt. Perussuomalaiset ei ole ihmisvastainen puolue.

Gallupit pitää osata ottaa. Niistä ei pidä höyrähtää - suuntaan tai toiseen. Ei puolueen linjaa pidä lähteä S-marketin tuulikaapista kyselemään. Kansa ansaitsee parempaa.

En usko poliittisiin pikavoittoihin. Juuret pitää muistaa. Hattarat heiluvat tuulten mukana. Tänään täällä, huomenna tuolla. Herkkyyttä on oltava, kykyä huomata heikot signaalit. Se on poliittista ammattitaitoa.

Perussuomalaisilla on suuri vastuu Suomesta. Kannatus-tamme on käytettävä hyvän hyväksi. Joka päivä - tuuli sitten mistä päin tahansa.

Timo Soini
puheenjohtaja
Perussuomalaiset rp

PERUSSUOMALAINEN

Happea talouteen

Lehemme kokosi perussuomalaisten budjettivastalauseen taloudelliset tiedot yhdeksi kuvaksi. Kuvaan on koottu perussuomalaisten muutosesitykset hallituksen esittämiin määrärahoihin nähden.

Perussuomalaiset jättivät joulukuussa vastalauseen valtiovarainvaliokunnan budjettimietintöön. Vastalause perustui puolueen varjobudjettiin. Valtiovarainvaliokunnan varapuheenjohtajan, kansanedustaja Pentti Kettusen mukaan vastalauseen lähtökohtina toimivat talouskasvun ja työllisyyden tukeminen ja oikeudenmukaisuus.

Perussuomalainen vaihtoehto tukee Suomen talouskasvua hallituksen esitystä paremmin. Vaihtoehtoon sisältyvä kasvupaketti on erityisesti pk-yrityksille suunnattu 250 miljoonan euron verokannustin, joka edistää yritysten kasvua ja työllistämistä. Pieni- ja keskituloisen ansiotuloverotuksen inflaatiotarkistuksilla tuetaan talouskasvua tilanteessa, jossa kasvu lepää lähes täysin kotimaisen kysynnän varassa.

Tilanteessa, jossa uusista massairtisanomisista uutisoidaan lähes viikoittain, on tarvittavat veronkorotukset syytä tehdä siten, että ne vahingoittavat työllisyyttä mahdollisimman vähän. Hallitus on päättänyt korottaa arvonlisäveroa yhdellä prosenttiyksiköllä, vaikka sen omienkin asiantuntijoiden mukaan Kela-maksun palautus olisi työllisyyden kannalta selvästi parempi vaihtoehto. Perussuomalaiset lisäksi myös resursseja oppisopimuskoulutukseen sekä nuorten, osatyökykyisten ja yli 55-vuotiaiden työllistymisen tukemiseen.

Annettu vaihtoehto pienentäisi tuloeroja hallituksen esi-

tystä enemmän. Perussuomalaiset eivät nostaisi arvonlisäveroa. Tuloverotuksen progressiota jyrkennettäisiin ja suurituloisten mahdollisuuksia verovapaisiin osinkoihin kavennettaisiin. Lisäpanostuksia perussuomalaiset tekisivät vanhustenhoitoon sekä omaishoitoon, opintotuen sidotuksiin indeksiin.

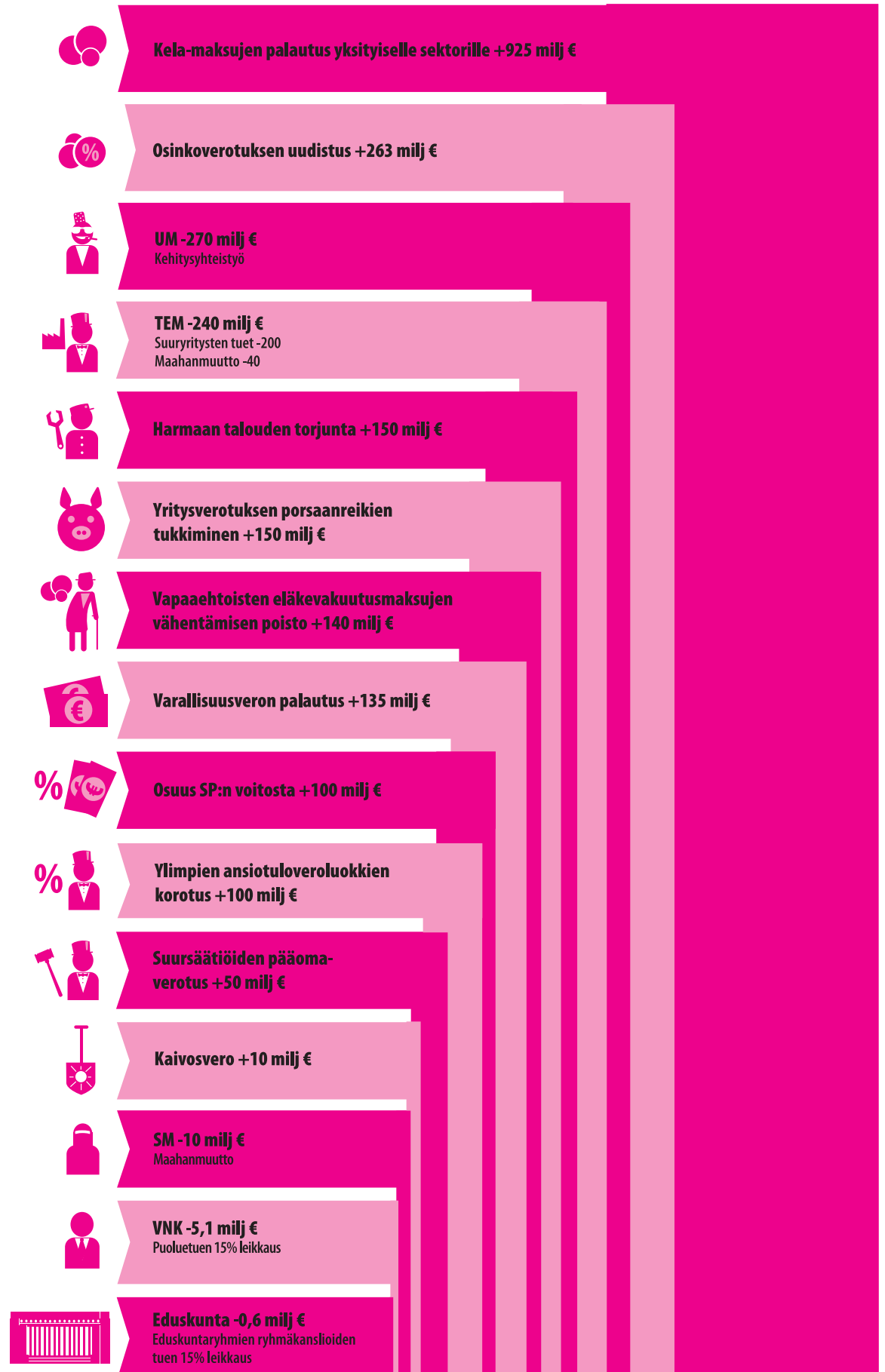
Perussuomalaiset eivät jäädyttäisi lapsilisien indeksiä tai leikkaisi kuntien valtionosuuksia. Puolue antaisi kunnille yhteensä lähes 300 miljoonaa euroa hallitusta enemmän kunnallisten palveluiden järjestämiseen. Sisäisestä tai ulkoisesta turvallisuudesta ei tingittäisi edes syrjäseuduilla, eikä tieverkko tulisi antaa rapistua.

Vaihtoehdossa on useita konkreettisia säästökohteita, kuten leikkauksia kehitysyritystyöstä ja puoluetuista.

Suomen nykyinen pakko-ruotsilainsäädäntö aiheuttaa huomattavia hallinnollisia kustannuksia valtiolle ja kunnille. Nämä kustannukset ovat tarpeettomia etenkin niillä alueilla, joilla ruotsia äidinkielenään puhuvien määrä on häviävän pieni. Puolue esittää pakko-ruotsin valtion- ja kansantaloudellisten kokonaiskustannusten selvittämistä, jotta voitaisiin paremmin arvioida tarvittavien toimenpiteiden laajuutta. Selvitystyön toteutus voitaisiin antaa Valtion taloudelliselle tutkimuslaitokselle (VATT).

Maahanmuuton väärinkäytökset aiheuttavat Suomelle mitavia kustannuksia, jotka olisi tarkemmin selvitettävä. Tarvi- taan tiukempaa lainsäädäntöä

TULOT JA MENOLEIKKAUKSET

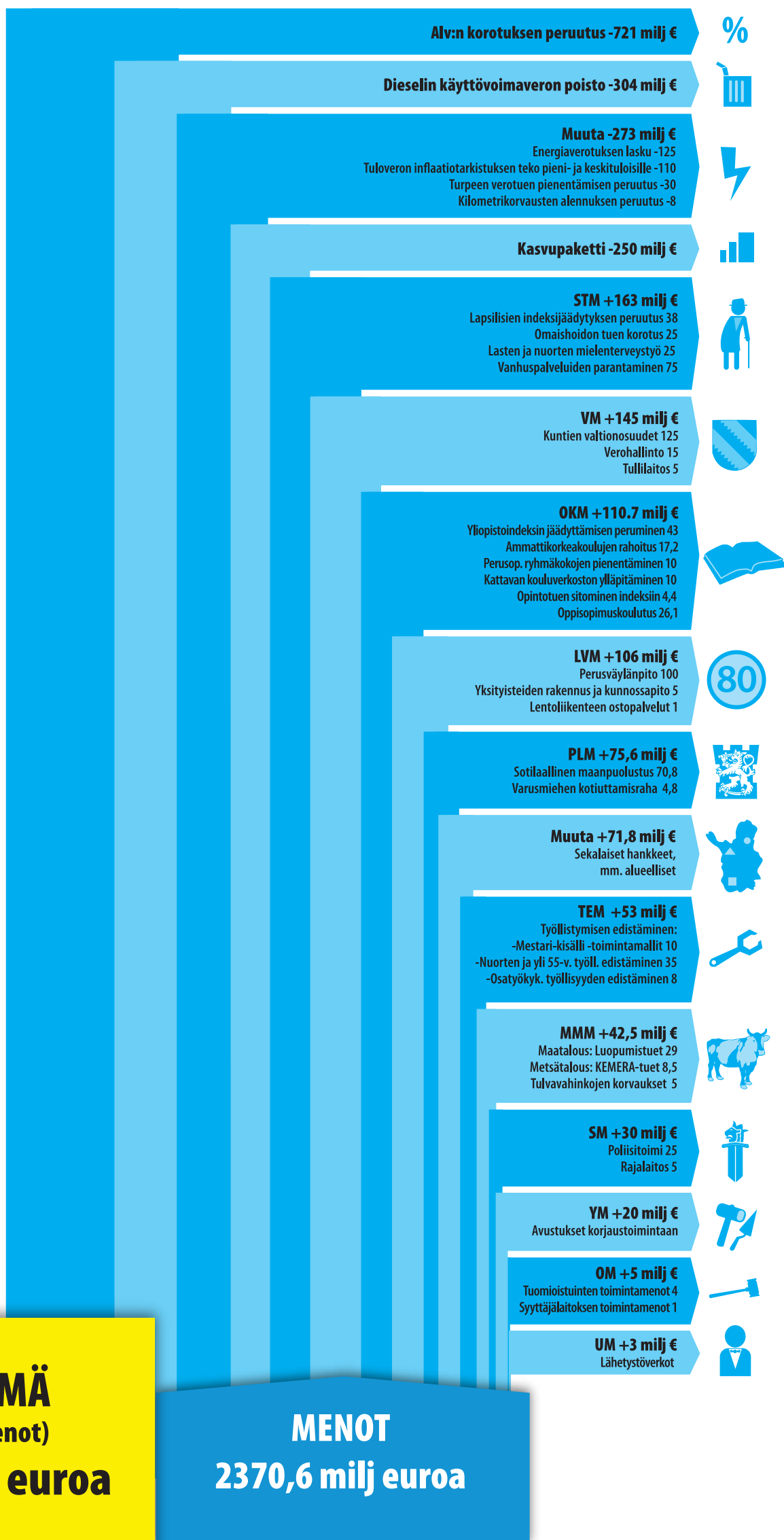

TULOT
2545,7 milj euroa

YLIJÄ
(tulot -
175,1 m

VARJOBUJETTI 2013

MENOT, HANKKEET JA VERONKEVENNYKSET

YLIJÄÄMÄ
(menot)
175,1 milj. euroa

TULOT JA MENOLEIKKAUKSET: Kuvan vasemmalle puolelle on koottu perussuomalaisten esittämät tulot (esimerkiksi varallisuusveron palautus, jonka tuotto 135 miljoonaa) ja leikkaukset hallituksen esittämistä menoista (esimerkiksi 15 % leikkaus puoluetuista).

MENOT, HANKKEET JA VERONKEVENNYKSET: Kuvan oikealla puolella on esitetty perussuomalaisten esittämät menot (esim. oppisopimuskoulutukseen lisää 26,1 milj.), hankkeet (esim. alueellisten hankkeiden tukeminen 71,8 miljoonalla) ja veronkevennykset (esim. energiaverotuksen lasku 125 miljoonalla).

TULOT – YLIJÄÄMÄ - MENOT: Perussuomalaisten esitys on 175,1 miljoonaa euroa ylijäämäinen.

Käytetyt lyhenteet - UM: Ulkoasiainministeriö, **TEM:** työ- ja elinkeinoministeriö, **SM:** sisäasiainministeriö, **VNK:** valtioneuvoston kanslia, **STM:** sosiaali- ja terveysministeriö, **VM:** valtiovarainministeriö, **OKM:** opetus- ja kulttuuriministeriö, **LVM:** liikenne- ja viestintäministeriö, **PLM:** puolustusministeriö, **MMM:** maa- ja metsätalousministeriö, **YM:** ympäristöministeriö, **OM:** oikeusministeriö

etenkin perheen yhdistämistapausten käsittelyä varten.

Nykyisessä hallintobyrokratiassa on paljon tehostamisen varaa. Esimerkiksi päällekkäiset ohjelmistoratkaisut aiheuttavat mittavia tappioita, jotka voitaisiin välttää paremmalla suunnittelulla. Kuitenkin tärkeimpiä ongelmia on ylhäältäpäin tulevan valvonnan lisääntyminen, mikä on johtanut jatkuvaan lippujen ja lappujen täyttämiseen. Tämä trendi on vain lisännyt henkilöstön stressiä ja turhautumista. Perussuomalaiset haluaisivat käynnistää systemaattisen ohjelman tarpeettoman ja henkilöstöä rasittavan byrokratian vähentämiseksi.

Kasvupaketti sisältää arvonlisäverollisen liiketoiminnan alarajan, sekä niin sanotun huojennusalueen katon noston. Tämä olisi erityisen tärkeää itsensä työllistäville ja pienille yrityksille. Lisäksi ehdotamme työllistäville pk-yrityksille Viron mallisen yritysverotuksen, jo kilpailullisestakin syystä. Tänäkin vuonna on tuhansia suomalaisia yrityksiä perustettu Viroon. Lisäksi toteuttaisimme työllisyyttä parantavan ja harmaata taloutta suitsivan kotitalousvähennyksen korotuksen.

Hallituspuolueiden vasemmostolaita väitti ennen eduskun-

tavaaleja, etteivät ne hyväksy alv:n korottamista ja oikeistolaita puolestaan vastusti ansiotulojen verotuksen korottamista. Molemmat korotukset ovat nyt kuitenkin toteutumassa.

Hallitus esittää uuteen nuorten aikuisten osaamisohjelmaan 27 miljoonaa euroa, mutta aikoo samanaikaisesti vähentää oppisopimuskoulutukseen varattuja määrärahoja 26,1 miljoonalla eurolla. Resursseja siis vain siirrellään momentilta toiselle vailla todellista halua muuttaa asioita. Suuret puheet nuorisotakuusta näyttävätkin jäävän vain puheiksi, kun samaan aikaan ollaan leikkaamassa myös esim. ammattikorkeakoulujen ja yliopistojen rahoituksesta. Perussuomalaiset eivät näitä leikkauksia hyväksy.

Poliisin määrärahojen riittämättömyys näkyy Suomessa monin tavoin. Kansalaisten turvallisuudentunne on uhattuna, kun poliisin toimintoja ei enenkään syrjäseuduilla enää pystytä pitämään hyvällä tasolla. Liikkuvan poliisin lakkauttaminen on selkeä esimerkki hallituksen kyvyttömyydestä edistää turvallisuutta ja ennaltaehkäistä rikollisuutta.

PS-TYÖRYHMÄ
KUVA KALLE ERKKILÄ

PERUSSUOMALAISUUS TOI POTKUT

Perussuomalainen, tunnettu seinäjokelainen
tv-toimittaja ja kaupunginvaltuutettu
Erkki Valtamäki sai potkut Nelosen uutisista
poliittisista syistä.

Erkki Valtamäki on toiminut Nelosen uutisten Pohjanmaan aluetoimittajana yrittäjäsopimuksella vuodesta 2006. Sitä ennen hän oli vuosia MTV3-uutisten toimittaja. Työsuhde Nelosen uutisiin katkesi, kun Erkki Valtamäki tuli valituksi Seinäjoen valtuustoon perussuomalaisena.

– Olin Nelosen uutisten palveluksessa yrittäjäsopimuksella kevästä 2006 lähtien. Työnimikkeeni oli Nelosen uutisten Pohjanmaan aluetoimittaja. Viime

eduskuntavaalien aikaan olin pari kuukautta vaalikaranteenis- sa, samoin syksyn kuntavaalien aikaan. Kritisoin tätä karantenia silloin yleisellä tasolla, koska katsoin, että toimittajana jouduin eriarvoiseen asemaan kuin muut ammattiryhmät. Yhteiskunnallinen osallistuminen aiheutti kahden kuukauden ansionmenetykset, Valtamäki tilittää.

– Työni Nelosella jatkui normaalisti kuntavaalien jälkeen ja tein uutisille muutaman jutun. Sitten eräänä maanantaina huomasi, että sähköpostini oli sul-

jettu. Mitään ennakkovaroitusta en saanut ja oletin työni jatkuvan Helsingin Sanomien ja Nelosen yhteisessä toimituksessa normaalisti. Viimeisessä palaverissa keväällä oli puhetta, että meidän aluetoimittajien työmäärä jopa lisääntyy, kun lehtijutut tulevat myös kuvaan mukaan.

Valtamäki soitti toimituksen esimiehelle Jaakko Lähteenmäelle ja kysyi syytä sähköpostin sulkemiseen. Esimies kysyi ensimmäisenä, eikö Valtamäkeä valittu Seinäjoen kaupunginvaltuustoon.

– Myönsin ja tiedustelin mi-

ten se tähän liittyy. Lähteenmäki vastasi, että päätoimittajat (Mikael Pentikäinen ja Eero Hyvönen) ovat päättäneet, etten ole enää sovelias hoitamaan aluetoimittajan työtäni, koska olen poliittisesti aktiivinen ja tulini valituksi Seinäjoen valtuustoon.

Potkut olivat järkytys

Valtamäki otti yhteyttä päätoimittaja Eero Hyvöseen, joka myönsi asian olevan näin. Hyvösen mukaan toimittaja ei ole uskottava, jos hän on mukana politiikassa ja tekee samalla alueella työtä uutistoimittajana.

– Hyvönen sanoi, ettei heillä ole mahdollisuuksia palkata poliittisten juttujen tekemiseen toista aluetoimittajaa enkä minä enää käynyt. Muistutin, että tein koko ajan poliittisia juttuja ollessani keskustan valtuutettuna vuosina 2006-2008 eli kolme vuotta. Hyvösen mukaan tilanne on nyt toinen. Tein sellaisen johtopäätöksen että tilanne on todella toinen. Silloin olin keskustan valtuutettu, nyt perussuomalaisen, Valtamäki sivaltaa.

Erkki Valtamäki sanoo, että työsuhteen lopettaminen oli yllätyksen lisäksi järkytys.

– Mitään varoituksia tai huomautuksia en saanut koko aikana. Päätös tuli minulle täytenä shokkina. Yhteistyö Nelosen kanssa oli sujunut mainiosti ja sain työstäni yksinomaan kehuja ja kiitoksia. Toki parin viimeisen vuoden aikana työt olivat selvästi vähentyneet Nelosen säästöistä johtuen. Alueilta sai tilata vain jutun, pari viikossa, hän muistuttaa.

– Olin viimeisessä yhteisessä palaverissa toukokuussa ja silloin kaikki näytti positiiviselta. Mitään merkkejä työn loppumisesta ei ollut, päinvastoin. Silloin sovittiin, että Helsingin Sanomista ollaan yhteydessä kaik-

kiin aluetoimittajiin ja sovitaan jatkosta. Tällaista yhteydenottoa en koskaan saanut.

Keskusta ei ollut ongelma

Valtamäki oli aiemmin keskustan edustajana Seinäjoen kaupunginvaltuustossa, mutta silloin se ei ollut minkäänlainen ongelma Nelosen uutisille.

– Kun tein huhtikuussa 2006 sopimuksen Nelosen kanssa, kerroin, että olen Seinäjoen kunnanvaltuustossa keskustan mandaattilla. Asiaa ei silloin pidetty mitenkään ongelmana. Päinvastoin oli puhetta siitä, että minulla on näin hyvä kosketuspinta kunnalliselämässä. Se oli etu aluetoimittajan työlleni. Mistään poliittisten juttujen jääviydestä ei myöskään ollut puhetta, Valtamäki ihmettelee.

– Eikä politiikka ole koskaan näkynyt jutuissani. Toimittajan ammattitaitoa on pitää omat mielipiteet ja uutistoiminta toisistaan erillään. Missään vaiheessa en ole saanut sellaista palautetta, että poliittinen suuntautumiseni olisi mitenkään näkynyt työssäni. Olen myös pitänyt tästä kiinni omilla työtehtävissäni.

Kuitenkin Valtamäki on tehnyt myös politiikan uutisia Nelosen uutisiin.

– Olen todellakin tehnyt vuosien 2006-2012 aikana lukemattomia poliittisia juttuja eri puolueiden tapahtumista ja vaaleista. En ole saanut niistä negatiivista palautetta. Mm. vuoden 2007 eduskuntavaalien alla tein laajan selvityksen vaalirahoituksesta. Olen saanut jopa kiitosta muiden kuin edustamani puolueen ihmisiltä tasapuolisista jutuista, Valtamäki huomauttaa.

Kuka politiikkaa käsittelee jutut teki? Siitä Nelosen uutisten päätoimittajalla ja Pohjanmaan ex-aluetoimittajalla on eri käsitys.

– Nelosen päätoimittaja Hy-

■ Päätoimittaja Eero Hyvösen mukaan toimittaja ei ole uskottava, jos hän on mukana politiikassa ja tekee samalla alueella työtä uutistoimittajana.

Nelonen vastaa: VALTAMÄELLÄ OLI JÄÄVIYSONGELMIA

■ Miksi Erkki Valtamäen sopimus sanottiin irti, kun hänet valittiin Seinäjoen kaupunginvaltuustoon, Nelosen uutisten päätoimittaja Eero Hyvönen?

– Me varoitimme avustajiamme viime keväänä, että kun Nelonen ja Helsingin Sanomat yhdistyvät, siitä seuraa uudelleen arviointeja. Erkki Valtamäellä oli mielestämme liian paljon jääviysoongelmia. Ennen muuta siksi, miltä toiminta näyttää yleisön silmissä, jos toimittajalla on henkilökohtainen rooli politiikassa.

■ Miksi Erkki Valtamäki kelpasi Nelosen uutisille, kun hän oli keskustan valtuutettu, mutta ei enää perussuomalaisena?

– Ei puoluekannalla ole merkitystä, näin Helsingin Sanomat päätti.

■ Varoitatteko te nyt toimittajianne, että jos he asettuvat ehdokkaaksi tai tulevat valituiksi valtuustoon, heille käy kuten Valtamäelle?

– Ei, emme tietenkään anna mitään yleisvaroitusta, mutta alueavustajilla on vaara joutua tilanteisiin, joissa heidän riippumattomuutensa joutuu kyseenalaiseksi, jos he osallistuvat kunnallispolitiikkaan. Taas toisaalta esimerkiksi tiedetoimittajalla ei ole ongelmia politiikkaan osallistumisen suhteen, sillä kunnallispolitiikka ja tähtitiede eivät juuri kohtaa. Poliittikan toimittajilla ongelma on ilmeinen.

■ Toimittaja Erkki Valtamällä on nyt aikaa ulkoilla Onni-koiran kanssa.

vönen on jossakin lehtijutussa väittänyt, että minut jäävättiin poliittisten juttujen tekemisestä ja ne teki joku toinen. Se ei pidä paikkansa. Tein Pohjanmaalta kaikki täältä tilatut poliittiset jutut koko kuusi vuotta kestäneen työsuhteeni aikana. Vain eduskuntavaalien 2011 ja kuntavaalien 2012 aikainen vaalikaranteeni aiheutti sen, että tilalleni laitettiin toinen toimittaja, Valtamäki tämentää.

Poliittista syrjintää

Tapahtunutta voisi kai verrata päätoimittaja Johanna Korhosen, joka sai korvauksia oikeudelta, kun hänelle jo sovittu Lapin Kansan päätoimittajuus vedettiin takaisin sukupuolisen suuntautumisen vuoksi.

– Mielestäni tämä tapaus täyttää poliittisen syrjinnän tunnusmerkit. Keskustan valtuutettuna olin sovelias uutisoimaan Pohjanmaan asioista, perussuomalaisena en. Tämä tietysti poikkeaa Korhosen tapauksesta siitä, että minä en ollut työsuhteessa Nelosen kanssa. Poliittinen syrjintä tietääkseni koskee myös yrittäjäsovimuksia. Käytännössä kyse on vain palkanmaksuteknikasta. Ihan samoja toimittajan töitä yrittäjätoimittajat tekevät kuin vakituiskin, Valtamäki muistuttaa.

Valtamäki on harkinnut myös oikeustoimia Nelosen uutisia ja Sanoma-konsernia vastaan.

– Olen keskustellut asiasta lakimiesten kanssa ja harkitsen vielä asiaa. Yksityisen ihminen on vaikea pärjätä oikeudessa suurta mediataloa vastaan. Taloudellinen riski tuntuu liian suurelta.

Sen verran mediajätti on kantanut vastuuta, että Valtamäki on saamassa hieman korvausta työn loppumisesta.

– Minulle on luvattu Neloselta korvaus vuoden 2013 toukokuun loppuun saakka. Päätoimittaja on luvannut, että kaikkien työsuhteet taataan siihen asti ja lupaus koskee myös aluetoimittajia. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että saan kahden viimeisen vuoden keskiarvon mukaisen korvauksen laskutetuista töistä. Saa nähdä toteutuuko lupaus, Valtamäki jännittää.

Poliittinen syrjintä tuntuu Valtamäestä käsittämättömältä, sillä se ei palvele kenenkään etua.

– Suomen perustuslakikin sanoo, ettei ketään saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän synn perusteella. Poliittinen syrjintä ei kuulu oikeusvaltion toiminta-

periaatteisiin, hän muistuttaa ja peräänkuuluttaa työpaikoille erilaisuuden sallivaa henkeä.

– Omalla kohdallani mitään ei ole enää tehtävissä. Laajemmin voisi toivoa, että työpaikoilla vihdoin hyväksytään se, että ihmisillä on erilaisia mielipiteitä, myös poliittisia. Mielipiteensä takia ketään ei pidä tuomita saatikka rangaista. Se on demokraattisen, vapaan yhteiskunnan peruserä.

Perussuomalaisia pelätään

Perussuomalaisten syrjintä on yleistä, sen tietää myös kovan koulun läpikäynyt Valtamäki.

– Viime eduskuntavaalien ”Jytky” aiheutti sekä hyvää että pahaa tässä suhteessa. Perussuomalaisia pelätään, mutta myös arvostetaan aikaisempaa enemmän. Pelko johtaa syrjintään ja sitä tapahtuu yllättävän paljon.

Vanhat, asemiaan menettäneet puolueet eivät helpolla luovu saavutetuista eduistaan. Kuntapolitiikassa asia korostuu, kun suuressa osassa maata valta on aikaisemmin keskittynyt harvoille ja valituille. Toivottavasti tilanne rauhoittuu ajan myötä, Valtamäki toivoo.

Omien kokemuksensa jälkeen Erkki Valtamäki kehottaa ihmisiä vastarintaan poliittista sortoa vastaan.

– Syrjinnästä pitää kertoa julkisesti ja tuoda epäkohdat esiin. Itse olen toiminut näin jo kauan. Yleensä siitä saa aluksi nenille, mutta pitkän päälle totuus ja oikeudenmukaisuus aina voittavat. Kannattaa rohkeasti ja ylpeydellä kertoa olevansa perussuomalainen. On kunniaakasta kuulua hienoon joukkoon.

SEPPÖ HUHTA
KUVA ERKKI VALTAMÄKI

KOLUMNI

Älytön energiatodistuslaki

Eduskunta hyväksyi joulun alla lain rakennusten energiatodistuksista. Tähän asti todistus on pitänyt laatia vain uudisrakennuksista, mutta jatkossa myös vanhojen omakotitalojen energiatehokkuudesta on kaupan tai vuokrauksen yhteydessä esitettävä todistus.

Laki on monella tapaa älytön. Sikäli se on tyyppiesimerkki EU:sta peräisin olevasta sääntelystä. Direktiiviä on tulkittu suomalaisen tapaan orjallisesti. Perussuomalaiset ja keskusta ehdottivat lain hylkäämistä, mutta hallituspuolueiden voimin laki runnottiin läpi.

Todellisen energiankulutuksen sijaan energiatodistuksessa esitetään ensisijaisesti tieto rakennuksen laskennallisesta kulutuksesta. Se perustuu muun muassa rakennusmateriaaleihin ja lämmitysmuotoon. Laskeminen on sekä hankalaa että epätarkkaa. Järkevämpää olisi, että todistuksessa ilmoitettaisiin toteutunut energiankulutus, kuten esimerkiksi Ruotsissa tehdään.

Lain mukaan todistuksen saa laatia vain pätevä, rekisteröity energiatodistuksen laatija, jolla on soveltuva tekniikan alan tutkinto tai ”tämän korvaava työkokemus”. Koska ehdotonta koulutusvaatimusta ei ole, on odotettavissa, että alalle rynnistää myös helppoheikkejä. Todennäköisesti energiatodistuksista tulee laadultaan yhtä kirjavia kuin rakennusten kuntokartoituksista tällä hetkellä.

Pientalon energiatodistuksen hinnaksi on arvioitu 500–700 euroa.

Energiankulutuksen lisäksi todistuksessa on esitettävä toimenpiteitä, joilla rakennuksen energiatehokkuutta voidaan parantaa. Tästä syystä todistusten laatijoiden tulisi olla koulutettuja ammattilaisia ja hyvin perillä esimerkiksi erilaisten eristystapojen vaikutuksista rakenteisiin. Pahimmillaan väärät neuvot voivat johtaa uuteen hometalojen sukupolveen.

Pientalon energiatodistuksen hinnaksi on arvioitu 500–700 euroa. Varmuudella ei kuitenkaan voi tietää, mihin todellinen hinta asettuu. Varmaa on vain se, että asunnonvaihtajalle rapsahtaa jälleen yksi uusi lisäkustannus varainsiirtoveron, välityspalkkion ja mahdollisen kuntotarkastuksen lisäksi.

On myös heitetty ilmoille ajatus, että energiatehokkuusluokka olisi soveltuva peruste kiinteistöveron porrastamiselle. Mikäli tällaiseen määräytymisperusteeseen mentäisiin, pakotettaisiin käytännössä lukuisat vanhoissa taloissa asujat kalliisiin remontteihin, jotka eivät aina välttämättä edes maksa itseään takaisin energialaskuissa.

Energiatodistuksen tarkoituksena on, että mahdollinen ostaja tai vuokraaja voisi verrata eri asuntoja energianäkökulmasta. Sitä varten ei olisi kuitenkaan tarvittu kallista ja byrokraattista todistussysteemiä, kun maalaisjärjelläkin pääsee pitkälle: vetäkö ikkunoista ja ovista, onko vintillä ja seinissä riittävästi villaa, kuinka paljon energiaa edelliseltä asukkaalta on kulunut? Näiden seikkojen selvittämisen pitäisi kuulua jokaisen taloa – etenkin vanhaa taloa – ostavan tarkastuslistaan.

Muistanette parin vuoden takaisen jätevesiasetusfiaskon. Tuleeko energiatodistuksista sille seuraaja?

Jussi Niinistö
Kirjoittaja on kansanedustaja ja puolustusvaliokunnan puheenjohtaja.

JÄRKYTTÄVÄ VUOKRAN

SATO:n maine yleishyödyllisenä vuokranantajana murenee ainakin Helsingin kontulalaisten silmissä, kun asuntosijoitusyhtiö korottaa vuokriaan jopa 49,2 prosenttia.

Leo Linden, 52, ei ihme kyllä ole menettänyt yöuniaan vuokrankorotuksen takia. Hän pelkää kuitenkin joutuvansa korkeiden vuokrakustannusten vuoksi velkakierteeseen.

– Olen tutkinut omistusasuntovaihtoehtoa, mutta minun ruo-

kakunnallani ei ole siihen mahdollisuuksia. Meillä ei ole varaa maksaa lainan vaatimaa kynnysrahaa pankille, Linden kertoo.

Hän asuu 76 neliön kolmiossa aviopuolisonsa kanssa. Vuokra on tällä hetkellä 978,69 euroa, josta se nousee melkein 150 eu-

rolla. Linden on tällä hetkellä työharjoittelussa Espoon kierrätyskeskuksessa, josta hän toivoo saavansa vakituisen työpaikan. Hän pitää pääkaupunkiseudun asuntotilanteen kehitystä huolestuttavana.

– Jos kehitys jatkuu näin, muuttavat työtätekevät ja tukia

saamattomat veronmaksajat pois pääkaupunkiseudulta. Jäljelle jäävät ne asukkaat, joiden ei tarvitse välittää korkeista asumiskustannuksista - rikkaat omistusasunnoissa ja todella köyhät vuokratukiasunnoissa.

Linden on varma, että nykyinen politiikka vain kasvattaa asuinalueiden eriarvoistumista.

– Pääkaupunkiseudulla on pian todellisia vuokraslummialueita ja sen vuoksi viereiset omistusasuntoalueet menettävät arvoaan. Sitten suurkiinteistöyhtiöt ostavat arvonalennuksesta kärsineet kohteet pois. Ja mitä sitten

tapahtuu? Linden kysyy ja lisää:
– Tämän kaiken maksamme me jäljelle jääneet veronmaksajat eli sinä ja minä.

Moni joutuu jättämään kotinsa

SATO:a on totuttu pitämään yleishyödyllisenä vuokranantajana. Viime aikojen roimat vuokrankorotukset kertovat toista. Helsingin Kontulassa SATO on korottanut asuntojen vuokria jopa 49,2 prosentilla. Asukkaat ovat kauhuissaan. Korotusten jälkeen moni joutuu jättämään

ELÄMÄ PELISSÄ

Anssi Jortaman, 44, päihderiippuvuus on taakse jäänyttä elämää.

Osa kiitoksesta kuuluu asunnottomien jalkapallojoukkueelle, jonka menestys mitataan asunnottomien, maahanmuuttajien ja päihdeongelmaisten kuntoutumisessa.

Kahdesta kolmeen jalkapallotreeniä, kuntosaliharjoittelua ja lenkkeilyä. Harjoitustunteja kertyy viikossa noin kuudesta kymmeneen. Treeneissä painotetaan lajitekniikkaa, voimaa ja peruskestävyyskuntoa, kertoo asunnottomien jalkapallojoukkueen pelaaja Anssi Jortama, 44.

Anssi Jortama tapasi kaksi vuotta sitten vanhan kaverinsa, asunnottomien jalkapal-

”Jalkapallo on yhteinen peli ja se yhdistää ihmisiä ympäri maailmaa.”

lojoukkueen valmentajan Ari Huldenin. Siitä ennen elämä oli koulunut häntä väkevällä otteella. Jortaman päihdehuurainen taival oli kulkenut koulukodista vankilaan.

– Hulden kertoi minulle jalkapallotoiminnasta ja yhdistyksestä sekä kutsui minut mukaan treeneihin, Jortama muistelee.

Vahvaa yhteishenkeä

Jortama kertoo, että hänet otettiin ryhmässä hyvin avoi-

mesti vastaan. Porukassa oli hyvä fiilis ensihetkestä lähtien.

– Joukkueellamme on yhteinen päämäärä – raitis elämäntapa, hän lisää.

Vertaistukeen perustuvassa asunnottomien jalkapallojoukkueessa ei katsota ikää, rotua tai sukupuolta. Jortaman mukaan tiukkojen treenien ohessa tuuletetaan ajatuksia ja jaetaan arjen huolia kavereiden kesken.

– Joistakin treenikavereista on tullut hyvinkin läheisiä joiden kanssa on ollut

KOROTUS!

kotinsa.

– Yksi esimerkki on 28 neliön yksiöstä, jonka vuokra nousee korotusesitysten mukaan 15 prosenttia puolen vuoden välein. Vuokra on tällä hetkellä 459 euroa. Vuonna 2014 se on jopa 685 euroa. Korotus on siis kahden vuoden aikana 49.2 prosenttia! Korotuksen jälkeen neliövuokra nousee 25,37 euroa, kertoo Asunto Oy Helsingin Kaarenjalca 5:n asukastoimikunnan puheenjohtaja Esko Grekelä.

SATO perustelee puolen vuoden välein tehtäviä 15 % vuokrankorotuksia vuokratason

jälkeenjääneisyydellä alueen hintatasoon verrattuna. Grekelän mukaan korotusta ei voi perustella yleisellä vuokratasolla.

– Taloyhtiössä on 30 kappaletta 28 neliön yksiöitä 90 asunnosta ja niiden vuokra on tällä hetkellä 16,39 euroa neliöltä. Loput 60 asuntoa ovat kolmioita tai neljän huoneen asuntoja. Niiden osalta SATO:n vuokratavoite on 15,70 euroa neliöltä. Meidän selvityksen mukaan kaupungin ja VVO:n vuokrat Kon- tulassa ovat 9,50-11,50 euroa per neliö, hän tarkentaa.

Asukkaat ovat valittaneet

– Pelkään, että joudun velkakier- teeseen näiden korotusten vuoksi, sanoo vuokralla asuva Leo Linden.

korotuksista SATO:lle. Vas- tauksia he eivät ole Grekelän mukaan vielä saaneet.

Asuntoja on liian vähän

Asunto Oy Kaarenjalca 5 on vapautunut aravajärjestelystä viisi vuotta sitten. Vuokralaiset VKL ry:n toiminnanjohtajan Anne Viidan mukaan aravajär- jestelyn piirissä olevien talojen vuokra määräytyy omakus- tannuseriaatteen mukaisesti, jossa kaikki talon kulut kate- taan vuokralaisten maksamilla vuokrilla.

– Vapaarahoitteisessa koh- teessa vuokran määräytyminen ja vuokran määrästä sopimi- nen on vapaata. Esimerkiksi tuottotavoite on vuokrananta- jan ”päättävissä”, Viita muis- tuttaa.

Viita kertoo, että vuokra- nantajan esittämä vuokratavoite on pääkaupunkiseudulla lähes poikkeuksetta sama kuin to- teutunut vuokra.

– Syy on yksinkertainen: tarjonnassa on merkittävä epä- suhde. Asuntoja on liian vähän.

Kysymykseen, miksi SATO:n vuokraa ei voi verrata esimerkiksi Helsingin kaupun- gin tai VVO:n vuokra-asuntoi- hin Viita vastaa:

– Helsingin kaupungin vuokra-asunnoissa noudate- taan omakustannuseriaatetta. VVO:lla ja SATO:lla on sekä vapaarahoitteisia asuntoja että arava-kohteita. Vapaarahoittei- sissa vuokra määräytyy vapaas- ti ja niissä vuokrataso on korke- ampi kuin arava-kohteissa, jois- sa on omakustannuseriaatteen mukaan määräytyvä vuokra.

HELI-MARIA WIIK
KUVA MATTI MATIKAINEN

■ Viikossa jopa kymmenen tuntia urheilevasta Anssista ei uskoisi, että hän on kulkenut rankan tien koulukodista vankilaan.

”turvallista” puhua aroistakin asioista, hän tarkentaa.

Joukkue on vinyt Jortamaa ympäri Suomea. Tänä vuonna hän oli mukana myös edus- tamassa Suomea Meksikossa järjestetyissä asunnottomien jalkapallon MM-kisoissa.

– Jalkapallo on yhteinen peli ja se yhdistää ihmisiä ympäri maailmaa. Juuri sen vuoksi sillä on kokoava vai- kutus. Jalkapallo on myös luonnollinen keino tavata uu-

sia ihmisiä, joiden kanssa on yhteistä tekemistä sosiaalis- ta taustoista huolimatta, Jor- tama summaa kokemuksiaan pelaamisesta edustusjoukku- eessa.

HELI-MARIA WIIK
KUVA MATTI MATIKAINEN

KOLUMNI

Röyhkeää politiikkaa

Kansanedustaja, valtiovarainvaliokunnan asunto- ja ympä- ristöjaoston puheenjohtaja, Juha Väätäinen pitää SATO:n vuokrankorotuksia röyhkeinä ja epäinhimillisinä.

Asuntomarkkinatilanne vuokralaisen kannalta on jo pitkään ollut haastava. Mitä asialle voidaan tehdä?

Kohtuuhintaisten vuokra-asuntojen saatavuus on olematon erityisesti Helsingin alueella. Tilanne ei näytä kyllä hyvältä muissakaan suurissa kaupungeissa, tai niiden kehyskunnis- sa. Helsingissä 25 000 asukasta jonottaa kaupungin vuokra- asuntoa. Tämä on minusta järkyttävää välinpitämättömyyttä!

ARA eli Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus ei toimi, eikä kukaan vallassa olevista esittele kuin mitättömyyksiä asiailan ratkaisemiseksi. Maan hinnan määrittää kaupunki, esimerkiksi Helsingin kaupungilla on hallussaan 75 % kai- kesta maasta, mutta kaupungilla ei ole halua kaavoittaa ja rakennuttaa niin kuin tulisi. Maata myydään markkinahin- noin ja tipoittain. Esimerkiksi Tukholmassa markkinahin- nasta otetaan asuntotonteissa lähtökohdaksi 25 % markki- nahinnasta - miksei Helsingissä?

Yleishyödylliset vuokranantajat ovat korottaneet vuokriaan roimasti. Mitä asialle voidaan tehdä?

Valtio ottakoon koko tämän sektorin hallintaansa kunnilta 6-8 vuodeksi eduskunnan päätöksellä. Valtion tulisi pakko- lunastaa maat, kaavoittaa tontit ” kevein hinnoin ” ja ra- kentaa asunnot omakustannushinnoin asukkaiden eduksi. Ei tarvittaisi kuin eduskunnan päätös ja maahan voitaisiin rakennetaan joka vuosi 10 000-15 000 uutta vuokra-asuntoa.

Esimerkiksi Helsingissä kaupunki korottaa uusissa ton- tinvuokratilanteissa tonttivuokria 15-kertaisiksi, jolloin yhtiövästikkeen suurin menoerä on kerrostalon alla oleva maa, joka on jo edellisen 50 vuoden aikana maksettu vuok- rina kahteen kertaan. Röyhkeää politiikkaa. Hintataso niin vuokrissa kuin myynnissäkin pidetään ja nostetaan julmuu- della pilviin. Ei ole oikein, että kansalainen maksaa asumi- sestaan jopa yli puolet toimentulostaan.

Juha Väätäinen

Kirjoittaja on kansanedustaja ja valtiovarainvaliokunnan asunto- ja ympäristöjaoston puheenjohtaja

ASUNNOTTOMIEN JALKAPALLOTOIMINTA – HOMELESS ACADEMY RY

■ Yhdistyksen tarkoituksena on tukea ja kehittää asunnottomien, maahan- muuttajien sekä päihdekuntoutujien sosiaalisen ja toiminnallisen kuntoutu- misen toimintaa. Homeless Academy ry:n tavoitteena on myös luoda parempia edellytyksiä jäsentensä kouluttautumiseen ja uudelleen työllistymiseen.

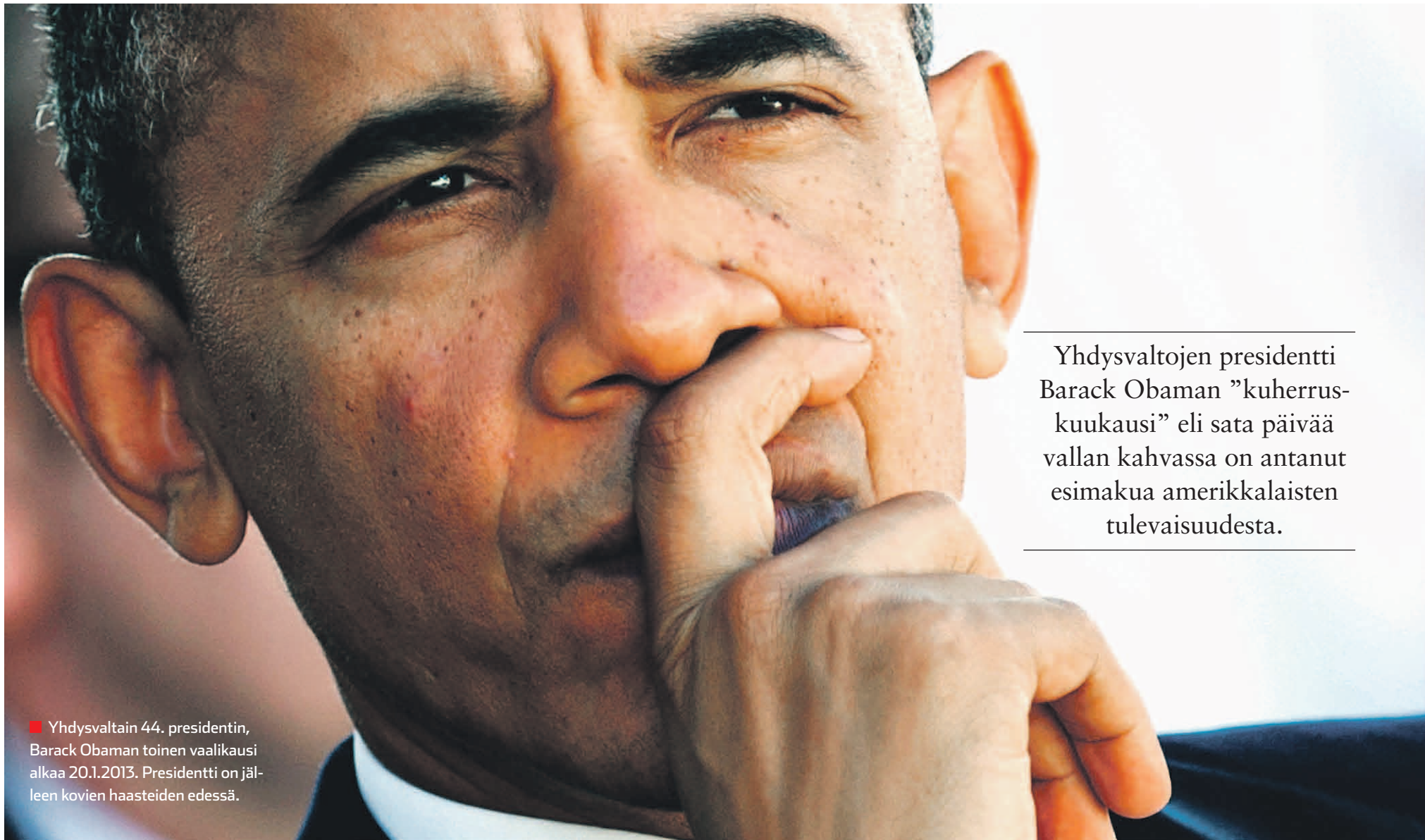
■ Toiminta aloitettiin Helsingin diakonissalaitoksen kulttuurituottajan ideasta ja Suojatie ry:n toimesta vuonna 2005. Opetus- ja kulttuuri- ministeriö on tukenut toimintaa vuodesta 2006.

■ Ensimmäisinä vuosina toiminta kohdistui pääkaupunkiseudulle Helsinkiin ja Espooseen. Vuodesta 2008 toiminta laajeni koko Suomen kattavaksi ja yhdistyksestä tuli toiminnan kattojärjestö.

■ Tällä hetkellä asunnottomien jalkapallotoimintaa on Helsingissä, Espoossa, Hyvinkäällä, Raumalla, Tampereella ja Kurussa. Mukana on tällä hetkellä noin 200 pelaajaa.

■ Asunnottomien jalkapallo SM-turnaus järjestetään vuosittain. Suomen joukkue on ollut vuodesta 2006 mukana asunnottomien jalkapallon (Homeless Worldcup) MM-kilpailuissa.

Lisätietoja: www.homelessacademy.fi ja www.homelessworldcup.org

Yhdysvaltojen presidentti Barack Obaman ”kuherruskuukausi” eli sata päivää vallan kahvassa on antanut esimakua amerikkalaisten tulevaisuudesta.

■ Yhdysvaltain 44. presidentin, Barack Obaman toinen vaalikausi alkaa 20.1.2013. Presidentti on jälleen kovien haasteiden edessä.

KAHTIAJAKAUTUNEEN KANSAN JOHTAJA

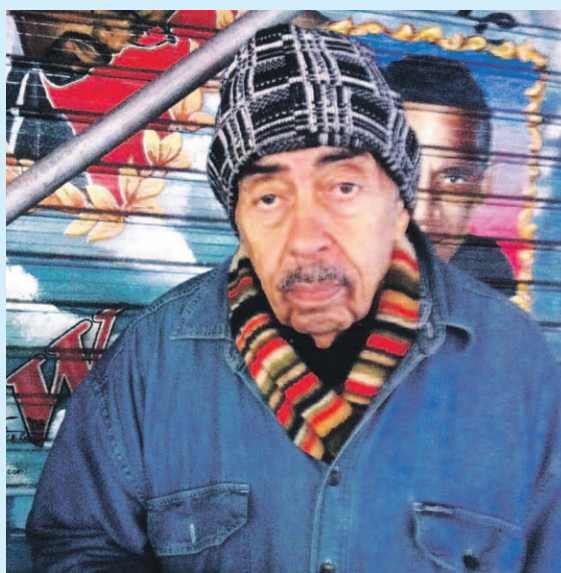
■ GALLUP

Perussuomalainen kysyi newyorkilaisilta, millaisia toiveita ja ajatuksia Obaman toinen kausi kansalaisissa herättää.

Young Kang,
hieroja/Chinatown

- En äänestänyt ollenkaan. Olen yrittäjä ja koitan selviytyä tällä hetkellä. Asumme vaimoni ja kahden lapsen kanssa liikehuoneistoni takahuoneessa. Obama on nyt sivuseikka, sillä koitamme saada Sandyn vanhingot katettua. Asiakkaita minulla on onneksi käynyt jo normaaliin tahtiin.

Benjamin,
kansalaisaktivisti/Harlem

- Tietenkin äänestin Obamaa, mutta olen pettynyt, hyvin pettynyt. Kansakuntamme on jakautunut kahtia monessa asiassa. Työväki vastaan kapitalistit. Ja tietysti eri rodut. Elämämme täällä on vaikeaa, sillä työstä saaduilla tuloilla ei enää pärjää. Tiesitkö, että yhdessä neljästä yhdysvaltalaisessa työpaikassa on palkka tunnissa 10 dollaria tai vähemmän? Jos te suomalaiset haluatte tietää mitä meille kuuluu, lukekaa Samuel F. Yetten kirja *The Choise* (The Issue of Black Survival in America).

Dan,
konsultti/Columbus Circle

- Olin mukana Obaman kampanjatyössä vapaaehtoisena. Olen kiitollinen, että Obama saa jatkaa. Haasteita riittää, sillä poliittinen järjestelmämme ei toimi. Se on nyt nähty.

”Elämämme täällä on vaikeaa, sillä työstä saaduilla tuloilla ei enää pärjää.”

Presidentillisellä kuheruskuukaudella tarkoitetaan 100 ensimmäistä päivää vaalien jälkeen. Ajasta ei ole mitään laillista säädöstä, mutta siitä on tullut ajallinen käsite ja siten osa Yhdysvaltojen historiaa. Vastavalittu presidentti John F. Kennedy toi käsitteen selkeämmin tunnetuksi 1961, kun hän kuvaili Neuvostoliiton antaneen hänelle kuherruskuukauden kylmien suurvaltasuhteiden keskeillä.

Toista kertaa presidentiksi valitun Barack Obaman molemmat kuherruskuukaudet ovat olleet sekä taloudellisesti että poliittisesti mullistavia. Toista kuherruskuukautta on varjostanut poliittinen umpisolmu demokraattien ja republikaanien välillä velkakaton nostamisesta ja liittovaltion roolista yhteiskunnassa.

Vuodenvaihteessa saatu hätäratkaisu menoleikkauksista ja veronkorotuksista valtion velkaantumisen pysäyttämisestä lykkäsi Yhdysvaltojen luisumista talousjyrkänteeltä askeleen tuonnemmaksi. Helmikuussa on luvassa toinen erä, kun kongressin pitäisi saada sovittua lakisäätöistä valtion velkakaton nostosta.

Ennätyskorkea työttömyys

Demokraatit ja republikaanit ovat eri mieltä lähes kaikesta. Ulkopoliittisen instituutin tutkijan, Charly Saloniusta-Pasterna-

kin mukaan lista on liian pitkä.

– Suurimmat erimielisyydet liittyvät liittovaltion rooliin ja sen oikeaan kokoon sekä markkinoiden rajoittamiseen, hän sanoo.

Yhdysvaltojen suurimpiin ongelmiin kuuluu osana eriarvoisuuden lähes räjähdysmäinen kasvu. Tähän liittyy vahvasti yhteiskuntamobilitiitin eli liikkuvuuden väheneminen.

– Perinteinen amerikkalainen unelma on nykyään paljon vaikeampi saavuttaa. Siirtymisen tuloryhmien välillä on vaikeampaa. Todellinen ongelma on kuitenkin 7.8 % (joulukuu, 2012) työttömyys. Luku tuntuu suomalaisesta näkökulmasta alhaiselta, mutta se on amerikkalaisen mittapuun mukaan hyvin korkea. Työttömyyslukujen aluevaihtelu ovat myös kasvaneet, Saloniusta-Pasternak tarkentaa.

Työttömyysluku oli oleellinen myös presidentin uudelleenvalinnassa. Obaman teki historiaa. Yksikään Yhdysvaltain presidentti ei ole sitten Franklin Rooseveltin kyennyt uusimaan kauttaan yhtä korkean työttömyyden aikaan.

Suurimman haasteet ulkopoliittisia

Yhdysvaltain ”velkakatto” poliittisesti luotu raja siitä, miten paljon lainaa Yhdysvallat voi luoda-ottaa. Sitä nostetaan silloin tällöin.

– Viime vuosina velkakaton nosto on politisoitunut. Repub-

likaanit eivät halua ottaa mitään poliittista vastuuta toimistaan. He ottavat kyllä liittovaltion rahaa ja hyväksyvät budjetin, mutta tekevät velkakaton nostamisesta suurta teatteria vaatimalla vastinetta katon nostamiselle, jota he eivät tule saamaan, Saloniusta-Pasternak selventää.

Obaman ensimmäisen kauden suurimpia saavutuksia ovat terveydenhuoltouudistus (Affordable Care Act/Obama Care) sekä seksuaalivähemmistöjen oikeuksien lähes täydellinen normalisointi.

– Tällä hetkellä seksuaalivähemmistöitä puuttuu pääosin vain liittovaltiotason oikeus avioutumisesta, Saloniusta-Pasternak lisää.

Rankan taloustilanteen ohella Obaman toisen kauden yksi suurimmista sisäpoliittisista haasteista on maahanmuuttouudistuksen läpivieminen (esimerkiksi Dream Act). Ulkopoliitikassa vasta riittäkin työnsarkaa.

– Obaman tiukimpia ulkopoliittisia haasteita ovat Lähi-idän tilanteen rauhoittaminen, maailmantalouden pelisääntöjen uudistaminen, Aasian eri osien ”ruutitynnyneiden” avaaminen ja ”niiden” kansallisen energian ohjaaminen hyödyllisempään suuntaan (asevarustelukierteiden katkaiseminen), Saloniusta-Pasternak summaa.

HELI-MARIA WIIK, New York
KUVAT HELI-MARIA WIIK JA
LEHTIKUVA

KOLUMNI

Eurokriisikö ohi?

Taluskriisissä on vietetty syksystä saakka välirauhaa. Tilanteen rauhoitti Euroopan keskuspankin lupaus tehdä tarvittaessa rajattomia tukitoimia uusien kriisimaiden velkakirjoille (joskin vain ns. jälkimarkkinoilta). Lupausta ei toistaiseksi ole tarvinnut laittaa käytäntöön, koska se jo itsessään laskee kriisimaiden lainakorkoja, mikä oli erityisesti Espanjalle elintärkeää.

Taluskomissaari Olli Rehn ja muutamat muut ovat iloinneet kriisin olevan ainakin pahimmalta osaltaan jo ohi. Niin mukavalta kuin se kuulostaisikin, nyt täytyy kiireesti laittaa jättä hattuun. Eurouskovaisten toiveajattelu on aiemminkin pettänyt kerta toisensa jälkeen.

Muistellaanpa kriisin todellisia syitä, eikä vain välittömiä ilmenemismuotoja. Kriisin keskeiset ongelmat ovat ylivelkaantuminen, monien euromaiden heikko kilpailukyky, kasvun puute, työttömyys ja kaiken taustalla lisäksi väestön vanhenemisesta aiheutuva huoltosuhteen heikkeneminen.

Mikä näistä ongelmista on ratkaistu? EU-maat velkaantuvat edelleen huimaa vauhtia. Uusimmat tilastot osoittavat työttömyyden olevan EU:ssa ennätyslukuissa, keskimäärin 11,8 % ja Kreikassa ja Espanjassa noin 27 % - nuorisotyöttömyydestä puhumattakaan. Edellisen vuoden euromaat olivat yhä taantumassa ja alkaneelle vuodelle komissio itse ennustaa onnetonta 0,1 % kasvua, joka sekin voi osoittautua liian toiveikkaaksi. Todettakoon sivumennen, että muilla EU-mailla kasvun ennustetaan keskimäärin olevan parempaa kuin eurossa mukana olevilla mailla, ja samoin taantuma oli loivempi.

Meneillään on siis nimenomaan välirauha. Euroopan keskuspankin lupaus on kyllä laskenut korkoja, mutta korkojen nousuhan on vain sairauden oire. Itse tauti on yhä parantamatta. Suurin keskustelu tällä hetkellä on, mikä euromaiden talouden sairauksista on se kaikkein perimmäinen. Ylivelkaantuminen johtuu kasvun puutteesta, kasvun puute kilpailukyyn puutteesta, kilpailukykyä taas ei voi parantaa esimerkiksi palkka-alella (eli sisäisellä devaltaatiolla) koska tämä romahduttaa kotimaisen kysynnän, ulkoista devalvaatiota taas ei euroon kuuluva maa voi tehdä...

Viisasten kivi on yhtä hukassa kuin se on ollut kriisin alusta saakka. Kaikki euromaat ovat edelleen kaulaansa myöten tässä suossa; paremminkin pärjänneet viimeistään kriisimaille antamiensa takausten johdosta. Kaikilla kriisitoimilla on tähän saakka keskitytty ostamaan lähinnä aikaa kriisin todellisten syiden ratkaisemiseen.

Kulutamme parhaillaan sitä aikaa, joka keskinäisillä takauksilla ja keskuspankin lupauksilla on ostettu. Kriisiä ei ole ratkaistu, mutta nyt kun emme juuri ole välittömän tuhon partaalla, on tilaisuus keskittyä kriisin syvempien aiheuttajien hoitamiseen. Tämä välirauha on käytettävä hyväksi konkreettisten toimenpiteiden tekemiseksi.

Mikä siis ratkaisuksi? EU:ta vaivaa lähtökohtainen ongelma, että kaikille jäsenmaille etsitään aina samaa patenttiratkaisua unionin one-size-fits-all -filosofian mukaisesti. Todellisuudessa niin kriisi- kuin muillekin euromaille täytyy kehittää hyvinkin erilaisia ratkaisumalleja. Siitä tosiasista ei kuitenkaan päästä eroon, että tavalla tai toisella kaikkien euromaiden on kiristettävä vyötään. Jos euron kriisi voitaisiin ratkaista vain velkavetoisella kuluttamisella (jota sosialistit kutsuvat elvytykseksi), ei Eurooppa olisi kriisiin koskaan ajautunutkaan – velkakulutusta olemme kyllä ylläpitäneet mallikkaasti.

Suomen tilanne on sekin vakava ja nopeita päätöksiä tarvitaan kipeästi. Julkaisen maanantaina 21.1. lehdistötilaisuudessa oman yksityiskohtaisen ohjelmani siitä, miten Suomen talouden osalta voidaan tehdä tarvittavat korjausliikkeet ja jatkaa menestyksekkäästi eteenpäin.

Sampo Terho
europarlamentaarikko

Lue Sampo Terhon talousohjelmasta
maanantaina 21. tammikuuta:
www.perussuomalaiset.fi

Wang,
valokuvauksen opiskelija/
Lower East Side (vas.)

– Äänestin Obamaa molemmilla kerroilla. En ole kovin aktiivinen poliittisesti. Suurin huolenaiheeni on tällä hetkellä opintolainani ja kuinka tulen toimeen seuraavat kaksi vuotta. On sanottu, että opintolainoissa piilee myös iso kupla. Luin juuri, että opintolainojen kokonaisarvo on noussut yli tuhanteen miljardiin

Simon,
vaatesuunnittelija/Chelsea

– Äänestin Obamaa, mutta olen kyllästynyt politiikkaan. Seuraan nykyään muotia, se on helpompaa. Asun Manhattanilla ja toistaiseksi kuulun hyväosaisiin, sillä minulla unelmatyö ja rakastava tyttöystävä.

PUKEUTUMINEN

FARKUT VAI EI, SIINÄ VASTA PULMA!

Eduskunnassa ja erityisesti sen kuppilassa on käyty kiihvasta keskustelua puhemiesneuvoston uusista määräyksistä koskien istuntosalin työskentelyä, käyttäytymistä ja pukeutumista.

Pirkko Mattilan mielestä asiallinen pukeutuminen on kaiken a ja o.

Veltto Virtanen on eduskunnan väriläiskä, jolle sallitaan hänen tavaramerkkinsä eli baskeri.

Eduskunnan pukeutumisohjeista on kaksisataa mielipidettä. Kansanedustajilta edellytetään sovelista pukeutumista, mutta mikä on sääntöjen mukaista, on toisille epäselvää.

– Kun olin sairaanhoitaja se oli helppoa: työpuku, toppapuku ja yöpuku, mutta eduskunnassa se ei olekaan kovin yksinkertaista. Maalaisjärjellä sen voisi määritellä niin, että asu on mukava yllä ja sujuva katsella. Pelkistetty linja on varmaan hyvä. Mutta jos aletaan määritellä, että se on naisilla jakkupuku, aletaanko sitten määritellä minkälainen ja minkä värinen, kansanedustaja Pirkko Mattila pohtii ja toivoo, että eduskunnassa keskityttäisiin tärkeämpiin asioihin.

Mattilalla on kuitenkin selkeä käsitys siitä mikä on sopimatonta.

– Ehkä villapusero ei käy. Tai vaikkapa rivo rintamerkki, jota taannoin vihreiden kansanedustaja Roosa Meriläinen käytti.

Kike Elomaa näkee asiallisen pukeutumisen ennen muuta naisnäkökulmasta.

– Naisten kohdalla on oltava siisti ja puhdas yleiskuva sekä säädyllyinen yleisvaikutelma. Väri- en valinnassa on oltava tahdikas, mutta se ei tarkoita sitä, että vain musta ja harmaa olisivat ainoita sallittuja värejä, Elomaa painottaa.

– Kokonainen farkkuasu ei mielestäni sovi istuntosaliin, mutta siistit tummat farkut pikkutakin kanssa on ok. Minihameet eivät myöskään käy, eivätkä liian avarat kaula-aukot.

Naiset säädyllyisiä, miehillä solmiot

Edustaja Mika Niikko edustaa miesnäkökulmaa, myös hän on miettinyt mikä sopii naisille ja mikä miehille.

– Siisti pukeutuminen on miehillä puku. Naisilla taas on väljempää, koska he voivat käyttää mekkoja ja hameita. Kaiken kaikkiaan miehillä pukeutumi-

sen tulisi olla yhdenmukaista, Niikko painottaa ja löytää ainakin kolme asustetta, joissa ei voi esiintyä istuntosalissa: farkut, villapaita ja lenkkarit.

Eduskunnan 2. varapuhemies Anssi Joutsenlahti kertoo, että puhemiesneuvosto on ohjeistanut edustajia ennen muuta ryhmien kautta, mutta myös henkilökohtaisia keskusteluja on käyty.

– Toivottavaa on, että naisedustajat esiintyvät säädyllyisesti ja miehet käyttävät solmiota. Se on ainakin toivottavaa, Joutsenlahti avartaa.

Pukeutumisen lisäksi puhemiesneuvosto on antanut edustajille uusia ohjeita debattipuheenvuoroista, suullisesta kyselytunnista, puheaikeiden noudattamisesta, tietoteknisten laitteiden käytöstä täysistuntosalissa ja parlamentaarista kielenkäytöstä.

SEPPÖ HUHTA
KUVAT LEHTIKUVA

Kike Elomaalla on silmää myös työpukeutumiselle.

Yksipuolinen kielenopetus heikentää kilpailukykyä

Kaksi kolmasosaa suomalaisista kannattaa ruotsin kielen vapaaehtoisuutta perusopetuksessa ja lukiossa. Myös Elinkeinoelämän keskusliitto kannustaa kouluja vapaaehtoisuuteen.

Elinkeinoelämän keskusliitossa ollaan jo pitkään oltu huolestuneita kielikoulutuksen yksipuolistumisesta perusopetuksessa ja lukiossa.

Tosiasia on, että suomalaisten kielivaro on kaventunut, joka heikentää kilpailukykyämme. Toista kotimaista lukevat kaikki pakollisena oppiaineena, mutta siitä huolimatta sen osaaminen on heikkoa johtuen huonosta opiskelumotivaatiosta.

–Elinkeinoelämän keskusliiton mielestä kielenopetusta tulisi uudistaa ensi vaiheessa siten, että jokainen joka alakoulussa valitsee kaksi vierasta kieltä voisi halutessaan valita toisen kotimaisen lyhyempänä. Pidemmällä tähtäimellä myös toisen kotimaisen osalta tulisi siirtyä vapaavalintaisuuteen, toteaa EK:n koulutusjohtaja Jaana Lehto.

Näin toimimalla myös ruotsinkielien osaajien määrä lisääntyisi, mikä olisi EK:n mielestä toivottavaa, onhan ruotsi edelleen toiseksi tärkein kieli Suomen yrityselämässä. Saisimme siis samalla kertaa sekä moni-

ja elinkeinoelämä kaipaisi kipeästi muidenkin kielten osaajia. Se palvelisi sekä niitä yrityksiä, joilla on kansainvälistä toimintaa että myös kotimarkkinayrityksiä esimerkiksi asiakaspalvelussa.

– Paras esimerkki tästä on venäjän kieli, jonka merkitys on selkeästi kasvanut elinkeinoelämässä kaikilla aloilla, niin palvelualalla, rakennusalalla kuin teollisuudessa.

Kolme tärkeintä kieltä Suomen

puolisemman kielivaroannon että parempia ruotsinkielien osaajia.

Suomalaisuuden Liitto teetti vuoden alussa kyselyn, jonka mukaan lähes kaksi kolmasosaa suomalaisista kannattaa ruotsin kielen vapaaehtoisuutta opiskelua. Puolueista pakkoruotsin poistamista kannattavat yleisimmin perussuomalaiset.

Venäjän merkitys huimassa kasvussa

Englanninkielen osaajia Suomessa on paljon, mutta yritys-

elinkeinoelämässä ovat englanti, ruotsi ja venäjä, joista viimeksi mainitun tarve on viimeisinä vuosina ollut huimassa kasvussa. Näiden kielten jälkeen neljäntenä tulee saksa. Merkitystään viime aikoina ovat kasvattaneet myös portugali, kiina ja espanja, vaikka niiden tarve onkin koko työmarkkinoita ajatellen vielä selkeästi pienempi kuin mainituilla neljällä kielellä.

MIKA MÄNNISTÖ
KUVA LEHTIKUVA

KOLUMNI

Palkka-ale

Suomi on nyt palkka-alehuumassa. Minulla ei sinänsä ole mitään sitä vastaan, että keskiansioista ylempiä palkkoja leikataan yhteisen hyvän eteen. Haluaisin kuitenkin korvamerkitä säästyneet varat. Oman aleni haluan kohdistettavaksi vanhusten hoitoon, lapsilisien indeksikorotuksiin ja lääkkeiden alv:n alentamiseen. Nyt en tiedä, mihin palkoista leikattavat eurot menevät. Pelkään pahoin, että niillä kompensoidaan ylikansallisten yhtiöiden veroparatiisitoimintaa.

Vaikka Suomessa on jo olemassa laki ja EU:n kanta siitä, että konserniavustuksia voidaan antaa vain kotimaiselta yhtiöltä kotimaiselle yhtiölle, linjaa hallitus asian niin, että konserniavustus voidaan antaa ulkomaiselle yhtiölle, jolla on kiinteä toimipiste Suomessa. Tämän seurauksena ylikansalliset yhtiöt voivat siirtää voittonsa paratiisisaarille, suomalaisen verottajan ulottumattomiin.

Oman aleni haluan kohdistettavaksi vanhusten hoitoon, lapsilisien indeksikorotuksiin ja lääkkeiden alv:n alentamiseen.

Lieneekö hallituksella ollut palkka-ale mielessä, kun se löi naulan suomalaisen telakkateollisuuden kirstuun. Pelkään pahoin, että Turussa ja Raumalla säästetään yt-neuvottelujen jälkeen todella paljon palkoissa. Nyt ministeri Vapaavuori ihmettelee, mitä Ranska teki saadessaan tilauksen, vaikka hänen pitäisi ihmetellä sitä, mitä Suomen hallitus jätti tekemättä, ja miksi. Suomalaiset ovat tämän vastauksen ansainneet.

Käsittämättömiä ovat hallituspuolueiden toimet ja ajatussenjuoksu myös kuntatasolla. Vaasassa tunnutaan ajattelevan, että 2,5 miljoonaa euroa pois vanhusten hoidosta on hyväksi vanhuksille. Nuori Matias Mäkynen (sd) näkee asian ruusunpuunaisen silmälasien läpi. Hänen mukaansa vanhuksat kuntoutetaan kotiin laitospaikoilta! Ei se näin mene. Laitoshoitoon joutunut vanhus ei valitettavasti enää kuntoudu omatoimiseksi kotiasujaksi. Kuntoutus on aloitettava ennen laitoshoidoa, jotta kotonaoloaika voidaan pidentää. 2,5 miljoonaa pois vanhusten hoidosta säästösyistä ei ole enemmän hoivaa ja hoitoa kotona, se on vähemmän rahaa niin vanhusten hoitoon, kuin kuntoutukseenkin.

Olen ehdottomasti sitä mieltä, että nuoriin pitää satsata, mutta 2 miljoonaa euroa lisää velkaa erilaisten urheilupaikkojen rakentamiseen tänä vuonna on käsittämätön asia. Tuo kaksi miljoonaa velkaa ei ollut talousarviossa, se lisättiin sinne budjettikokouksessa, ilman budjetiseminaareja. Se herättää ihmetystä, koska esimerkiksi sisäpalloluhallia varten ei ensimmäistäkään lapioniskua tänä vuonna nähdä, koska halli ei sisälly opetusministeriön hankesuunnitelmiin vuodelle 2013, eikä hallia varten ole valtionapupäätöstä. Vaikka hallia ei päästä rakentamaan, päätti valtuusto ottaa sitä varten velkaa ja lisätä veronmaksajien taakkaa.

Matias Mäkynen (sd) ihmetteli budjettikokouksessa kysymystäni menolisäysten ja lisäinvestointien rahoituksesta ja uuden lainan loppusummasta. Tein nuo kysymykset herättääkseni valtuutetut näkemään, mitä päätökset hurjista investoinneista merkitsevät. Kysymys vastauksineen oli turha, sd, kok ja rkp veivät ylivalloillaan Vaasan entistä suurempiin taloudellisiin vaikeuksiin. Surullisinta on se, että tehdyt lisälainapäätökset eivät tuo sitä vastaavaa määrää uusia työpaikkoja. Kun rakentaminen ei ala, ei tarvita työntekijöitäkään..

Maria Tolppanen,
kansanedustaja

VAPAA SANA

SUOMI MYÖS NYKYÄÄN AUTONOMINEN ALUE

Venäjänsuomen keisarikunnan osana Suomen suuriruhtinaskunta muodosti omaleimaisen kokonaisuuden omine lakeineen ja hallintoi-neen. Suomen autonomian kannalta oli olennaista, että jo v. 1808 keisari määräsi, että kaikki Suomen asiat oli esiteltävä suoraan hänelle ohi Venäjän oman hallintokoneiston. Siksi Venäjän parlamentti eli duuma ja virkamiehet eivät voineet puuttua millään tavoin Suomen asioihin. Maamme erityisasemaa korosti sekin, että venäläisillä ei ollut kansalaisoikeuksia Suomessa.

Venäläisiin suhtauduttiin samalla tavalla kuin muihinkin ulkomaalaisiin.

Käytännössä Suomea hallitsi hallituskonselji eli hallitus, joka jakaantui talous- ja oikeusosastoon. Myöhemmin hallituskonseljin nimi muutettiin senaatiksi. Oikeusosasto toimi Suomen korkeimpana oikeutena. Talousosasto johti koko siviilihallintoa ja se jakaantui viiteen toimituskuntaan. Senaatti käytti ylintä valtaa ja teki päätöksensä keisari-suuriruhtinaan nimissä. Senaatin toimien laillisuutta valvoi prokuraattori, joka oli Suomen ylin lainvalvoja. Pietarissa Suomen asioita keisarille esitteli Suomen asiain komitea, joka oli

myös suomalaisten käsissä.

Keisareiden välillä oli eroja, mutta useimmiten keisari puuttui suomalaisten esityksiin vain harvoin. Tässä on erittäin olennainen ero nykyiseen EU-Suomen käytäntöön, sillä EU:n lainsäädäntö menee Suomen lakien, jopa perustuslain edelle. Reilu 3/4 lainsäädännöstämme on käytännössä direktiivien eli EU:n lainsäädäntöohjeiden kääntämistä.

Suomella oli autonomian aikana myös oma tullilaitos. Nykyään se on kokonaan EU:n hoidossa, ja tullimaksut menevät suoraan EU:n pohjattomaan kassaan. Suomi sai myös 1800-luvulla oman rahan ja oman keskuspankin. Nyt Suomen rahapolitiikasta pää-

tetään Euroopan Keskuspankissa. Myös monet muut keskeiset asiat, kuten esim. maatalouspolitiikka on nyt kokonaan EU:n käsissä.

Yhteenvedon kaikesta ei voida tulla kuin yhteen johtopäätöksen: paljon parjatulla autonomian ajalla suomalaiset päättivät vähintään yhtä paljon omista asioistaan kuin nykyisen EU-autonomian aikana. 1800-luvulla Suomi syntyi ja kasvoi kansakuntana muiden rinnalle.

Asioista ei haluta antaa oikeaa kuvaa, sillä se olisi turhan ikävä tosiasia nykyisen valtaeliitin kannalta. On siis helpompaa antaa valheellinen kuva, koska suomalaisten mieliin on iskostettu kuva autonomian ajan venä-

läistämisaikojen. Nuo tapahtumat ovat totta, mutta vain osatotuus yli sadan vuoden ajasta autonomisena suuriruhtinaskuntana.

Jos nyky-Suomen oma päätösvalta verrataan Yhdysvaltain osavaltioiden omaan päätösvalttaan, niin ne ovat aika pitkälti verrannollisia keskenään. Silti kukaan ei väitä, että esim. Texas olisi itsenäinen valtio.

Reijo Tossavainen
kansanedustaja

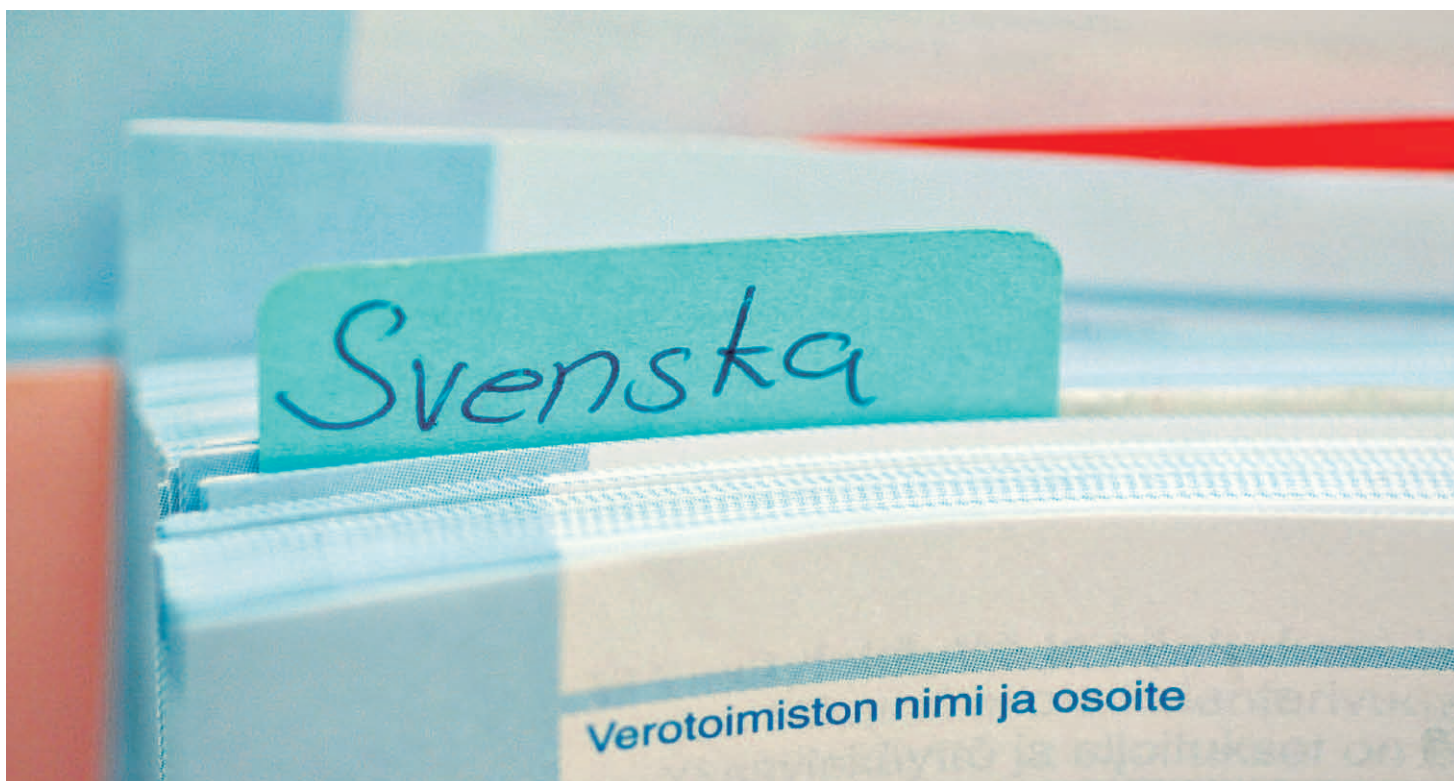
Samaa soppaa

Poliittinen valtaeliitti luo politiikkaa, joka on yhtä ja samaa, kuin ABC-ketjun tarjoama palvelu. Ruoka näyttää samalle ja maistuu samalle joka putiikissa ja astiatkin ovat täysin samanlaisia. Hinnatkin ovat samat ja täyttävät kriteerit kartellista, jota ei nykypäivän kilpailulainsäädäntö suvaitse.

Valtapuolueiden tapa toimia on täysin yhdenvertainen ja toimii, kuin yhtäköyryydistys: käsi kädessä ja sormi suussa. Mikä on kullekin puolueelle ominta, jää täysin arvailun varaan. Oma linja ja kansalaisia kutkuttavat teesit, sekä ponnet, ovat täysin kadoksissa.

Kokoomus, keskusta, sekä SDP ajavat täysin samoja arvoja. Tuottavuutta ilman tunteita, eläkeiän nostoa, globaalia kaupankäyntiä sijoittajien sanelemana sekä harvainvaltaista EU-politiikkaa, jossa Suomi pysyy vahvalla mandaatilla suurimpana nettomaksajana. Miksi kansalaiset hyväksyvät poliittisen valtaeliitin keitokset, jossa karjalanpaisti ja kalakeitto maistuvat täysin samalle? Poliittiselta valtaeliitiltä on kadonnut katu-uskottavuus, eikä sitä osteta katteettomilla lupauksilla.

Ville Kuivalainen
Siilinjärvi

Miksi opiskelin ruotsia?

Opiskelin koulussa kuusi vuotta ruotsin kieltä, joka ei kiinnostanut silloin ja jota en vieläkään osaa. En tehnyt sitä vapaaehtoisesti ja se näkyy tämän päivän kielitaidosani: osaan sujuvasti englantia ja saksaa, mutta en ruotsia.

Mihin olen ruotsin kieltä elämäni aikana tarvinnut? Ei oikeastaan mihinkään. Vaikka asun ruotsinkielisellä seudulla, saan palvelut suomeksi ja niin

pitää saadakin. Ahvenanmaalla saattaisin tarvita toista kotimaista, mutta en tunne suurta hinkua matkustaa kyseiseen kohteeseen. Naapurimaassamme Ruotsissa olen aina pärjännyt englannilla.

Väitän, että suurin osa pakoruotsin "uhreista" on kaltaisia suomalaisia, joille pakoruotsi on juuri sitä itseään. Se on pakko opetella, mutta sitä ei ole pakko käyttää. Niinpä kielini unohtuu eikä sen opiskelusta ole mitään hyötyä.

Kannattaako Suomen valtion ja koulujen satsata näin paljon kieleen, jota harva haluaa sen tarpeettomuuden vuoksi opiskella? Oppisivatko koululaiset paremmin myös ruotsin, jos sen opiskelu olisi vapaaehtoista? Itse osaan englantia ja vapaavalinnaisena tulleen saksan, mutta ruotsia tuskin edes auttavasti.

Tuija Marttinen

ISÄN KIMPPUUN

Olin joskus ateisti, ja raivokkaasti vaadin kristillisten arvojen alasajoa. Uhosin, että ainakin yksi on varmaa: minusta ei tule uskova ikinä. Mutta yllätys, yllätys! Olin elämäni suurimmassa hädässä ja lopulta rukoilin Jumalaa. Ja huh! Hän pelasti minut kuolemalta!

Hämmästyin, mutta luulin, että se oli sattumaa. Sitten rukoilin taas, ja taas Hän auttoi! Epäilin vieläkin, mutta kuvio toistui ja toistui. Minä anoin, ja minulle annettiin. Parin vuoden kuluttua tajusin, että elämäni suurin ongelma oli voitettu. Puhtaasti rukouksen avulla!

Kiinnostuin Jumalasta toden teolla. Minä, entinen ateisti ja rienaaja aloin rukoilla koko sydämeäni, että löytäisin sen Jumalan, joka minua oli niin ihanasti auttanut.

Mutta kuinka Hänet voi löytää tuhansien eri uskontojen seasta? Etsin Häntä kirjastoista, mutta sitten tajusin: on sula mahdollisuus sisäistää maailman kaikkia uskontoja ja niiden eri variaatioita niin, että voisi ymmärtää kuka niistä on oikeassa, ja kenen Jumala on oikea Jumala! Siihen ei ihmisen elinikä riitä. Lopulta minulla syytytti. Minähän voin rukoilla, että Hän itse johdattaa minut totuuteen! Mutta Hänkö kysyi: ”Kelpaako sinulle totuus, jos se löytyy Raamatusta?” Säikähdin niin, että sanoin ääneen: ”Totta kai!” Olin nimittäin aina ajatellut, että juuri Raamattuun uskovat tyypit ovat kaikkein kajahtaneimpia. Olin ivaillut ja pilkannut heitä.

Tämän jälkeen Isä näytti minulle askel askeleelta, että Raamattu on totta ja Jumala on rakkaus. Etsintääni kului vuosia, mutta kuinka onnellinen tänään olenkaan, että löysin Hänet! Tiedän, että Hänellä on ratkaisu paitsi minun, myös yhteiskuntamme ongelmiin.

Veteraanit muistavat, kuinka paljon Suomessa rukoiltiin sotien aikana. Silloin kirkkoon piti mennä ajoissa, että sai paikan! Ja Jumala auttoi meitä yliluonnollisesti. Ylivoimainen vihollinen löytiin, ja pian maamme nousi hyvinvointivaltioiden eturiviin.

Sitten hurahdimme tieteesen ja tekniikkaan, ja käännyimme palvomaan mammonaa. Nyt olemme uhranneet lapsemme, perheemme ja terveytemme taloudellisen kasvun alttarille. Haluamme yhä hienompia autoja, yhä nopeampia veneitä ja yhä kalliimpia asuntoja. Mutta tavarat eivät tuo meille onnea. Olemme yhä uupuneempia, masentuneempia ja aggressiivisempia. Käytämme yhä enemmän päihkeitä ja psyykenlääkkeitä, ja epätoivoisimmat hyppäävät kyydistä oman kätensä kautta.

Jumalan rakkaus tuo onnen sydämeen. Kun Jumala saapuu, viha sulaa ja sydämen valtaa rakkaus. Silloin isät eivät enää surmaa lapsiaan, opiskelijat eivät enää ammu toisiaan, eivätkä hoitajat tapa hoitettaviaan. Kuinka paljon tarvitsemme Jumalaa! Yhteiskuntamme pahimmat ongelmat ratkeavat Jumalan tuntemisen kautta. Hän sanookin: ”Anokaa, niin teille annetaan!”

Minä anoin, ja minulle annettiin. Jatkoin anomistani ja löysin ihanan, rakastavan Isän. Ja olen löydöstäni todella onnellinen! En vaihtaisi Häntä mihinkään! Mennään siis yhdessä rakastavan Isämme kimppuun – Hän odottaa jo Sinuakin!

Seija Pajatie

EUROPPALAINEN YHTEISVASTUU

Tähän ollaan nyt tulossa. Lause on tavallaan kaunis, mutta pitää sisällään mm. sitoutumisen liittovaltioon. Risto Ryti ja Väinö Tanner ovat kaksi hyvää esimerkkiä historiamme suurista valtiomiehistä, jotka tekivät huomattavia henkilökohtaisia uhrauksia itsenäisen Suomen puolesta. He tarjoavat jonkinlaisen kiintopisteen poliittisten taustojensa takia kahteen tämän päivän keskeiseen toimijaan, Jyrki Kataiseen ja Jutta Urpilaiseen. Sikäli vertaus on todella huono, koska kaksi ensiksi mainittua todella vaikuttivat Suomen itsenäiseen tulevaisuuteen, kun taas kaksi viimeksi mainittua ovat luovuttamassa verellä maksettua maamme suden suuhun, eikä sinne enää itsenäisen valtion aurinko paista.

Saksa on historiassaan osoittanut halukkuutensa saavuttaa lisää lebensraumia. Sitä on haettu aseina ja hiukan paha tuoksu on varmasti germaanien housun takamukseen näiltä retkiltä jäänyt. Aseellisesti ei siis ole onnistuttu, mutta nyt tämä

euron ja EU:n nimissä tehtävä pyramidihuijaus antaa kokonaan uudenlaisia työkaluja. Ranska on toinen eurooppalainen suuri valtio, mikä on nyt selkeästi haastelemassa tilaisuutta saavuttaa jotain todellista hyötyä. Varsinkin, kun sen omat saavutukset ovat historiassa osoittautuneet hyvin pitkälti muiden huomattavalla avustuksella hankituiksi.

Suomi on siis seuransa valinnut ja tätä seurakuntaa täydentää vielä Etelä-Euroopan kriisimaat, etenkin Kreikka, jonka selviytymiseen ei taida enää kukaan uskoa. Lisää tulijoita on, itäpuolelta on saatu jo lisää kiviä rekeen.

Pääkomissaari Jose Manuel Barroso on esitellyt ratkaisuja, joissa ainoa tavoite tuntuu olevan liittovaltion muodostaminen. Jäsenmailta halutaan siirtää budjettivaltaa komissiolle. Halutaan panna alulle euroalueen yhteinen, mutta komission hallitsema budjettitalous, johon liittyy oikeus veronkantoon ja velkaantumiseen. Lisäksi halutaan mahdollisuus eurobondeihin, joka tarkoittaa yhteisvastuulla otettu velkaa. Pankkeja koske-

va valvonta- ja pääomitusvastuu koko rahaliittoon on myös hakusessa, tietenkin keskitettynä pankkiunioniin. Kaiken kaikkiaan yhteisvastuu veloista nostaisi Suomen valtion velkamäärää noin 95%, kun se taas Saksalle nostaisi vain 4%. Ei ole vaikeaa huomata, kuka voittaa ja kuka häviää.

Vaikka ihmisiä on yritetty monella tapaa sumuttaa, on ihan ilmeisen selvää, että tehdyt toimet ovat olleet vääriä. Vääriä toimia ei sitä vastoin uskalleta tunnustaa, vaan pieni Suomi ajetaan yhä syvemmälle kurimukseen. Kasvuennusteet ensi vuodelle näyttävät todella surkeilta, eikä elvytykseen juurikaan ole varaa. Eurooppa on niellyt jo aivan liikaa niitä mahdollisuuksia, millä meillä oltaisi luotu edellytyksiä vientiteollisuudelle ja myös kehitystä kotimarkkinoille. Surullista, mutta totta. Taitaa pohja jo näkyä, kuitenkin vauhti vain kiihtyy.

Tommi Laitala
Honkajoen Perussuomalaisten puheenjohtaja ja kunnanvaltuutettu

PAKKOLIITOS - LIITOSPAKKO

EU:n liittymissopimukseen luvutetut suurkunnat suunniteltiin sisäasiainministeriössä jo vuonna 1992. Pientalousohjelmaa esittävä kuntakartta oli esillä ministeriryhmän EU-kokouksessa 22.7.1993.

Suunnitelma perustui kolmeen vaiheeseen. Ensin läänit yhdistettäisiin niin, että niitä jäisi jäljelle viisi. Tämä toteutui. 19 maakuntaa jakautui-

si 88 ”pientalousohjelmaan”, joista muodostettaisiin Paras-lain edellyttämät 20 000 asukkaan suurkunnat. Tämä johtaa väistämättä pakkoliitoksiin.

”Vahva peruskunta” perustuu EU:n yksityistämisen, rakenne- ja aluepolitiikkaan.

Kasvattamalla kuntakoko optimaaliseksi suurten ylikansallisten palveluntuottajien tarpeita ajatellen, varmistee-

taan niille kannattavat markkinat kuntien ja kotimaisten pienryntäjien kustannuksella.

Palveluja tarvitseva kuntalainen on tässä pelissä pelkkä nappula, jota siirrellään laudalla mielivaltaisesti.

Kari Keto
Pelkosenniemen
Perussuomalaiset

MIKSI VALTIOOLLE EI KELVANNUT TELAKAN MAKSAMA TUKI?

Radio Suomen Kansanradiossa eräs kuuntelija totesi, että hallituksen jäsenet ovat laskutaidottomia ääliöitä. Kohteliaampaa olisi sanoa, että hallituksen jäsenet ovat laskutaidottomia. Ministerit eivät näytä tietävän, että kansantalouteen tulee uutta rahaa vain vientituloilla, ulkomaisten sijoitusten tuotoilla ja ulkomailta hankituilla lainoilla, joista hallitus on keskittynyt jälkimmäisiin. Royal Caribbean Cruise -yhtiön Oasis-luokan laivakaupan menettämisen luvut menevät näin: valtion ei tarvinnut lainata 50 miljoonaa, innovaatiotukea säästy 30 miljoonaa, vientituloja menetettiin 1 000 miljoonaa, töitä telakoilla ja alihankkijoilla menetettiin 20 000 henkilövuotta, näitä vastaava verotuotto olisi ollut ainakin 200 miljoonaa, muut menetetyt verotuotot (yhtiöverot, energiaverot ja piilevä arvonlisävero) ainakin 100 miljoonaa ja mahdollisesti tulevat työttömyyskorvaukset (5 000 henkilövuotta hallintokuluneen) 100 miljoonaa. Valtio siis säästi 30 miljoonaa ja menettää n. 400 miljoonaa. Hallituksen on turha jälkikäteen hurskasteella antamallaan telakkatukilupauksilla tai veronmaksajien

rahan säästämispyrkimyksillä. Telakat elättävät valtiota ja sen valtavaa virkamieseliittiä ja poliittista koneistoa eikä suinkaan valtio telakkaa.

Hallitus on selittänyt, että 50 miljoonan euron lainaaminen telakkayhtiölle olisi ollut EU:n valtiotukisäännösten vastaista. Tässä on kyse kuitenkin vain poliittisen tahdon puutteesta. Esittelevät virkamiehet ovat epäilemättä taitavia löytämään perusteita sille, että lainaa ei voisi jonkin säännön mukaan myöntää. Poliittisena toimeksiantona olisi pitänytkin olla löytää keino, jolla laina olisi voitu myöntää. Mikäli virkamiehet eivät sellaista olisi pystyneet keksimään, niin maasta löytyy satoja asianajajia, joille EU-säännösten laillinen kiertäminen on arkipäivää. Kyse oli siis poliittisten ministerien kyvyttömyydestä ja virkamiesten haluttomuudesta. Nyt olisi vähintäänkin tasapuolista ja oikeudenmukaista, että muutama lomautettu STX:n tai sen alihankkijan työntekijä voisi päättää 20 000 suojatöissä oleskelevan hallintovirkamiehen erottamisesta.

Hallituksen puheet EU-säännösten rikkomisesta vaikuttavat hämmäntäviltä, sillä Ranskan hallituksen mielestä esteitä ei ollut. Voisi tietenkin lisätä,

että Suomen EU-kriisin hallitsemiseksi antamat 50 000 miljoonan tuet, lainat, vakuudet ja sitoumukset (nk. Kataisen niskalenkki markkinavoimista) ovat myös EU-säännösten vastaisia. Tällaista rinnastamista ministeri Vapaavuori on luonnehtinut epäälylliseksi. Tuotantoinsinööri ei puolestaan ole tavannut yhtään juristia, joka ymmärtäisi miljoonan ja miljardin eron. EU:lle on siis lapioitu 1 000 kertaa se määrä mitä telakka pyysi reaalivakuudellista pääomalainaa markkinakorolla.

Vapaavuori on varmaankin oikeassa siinä, että 50 miljoonan lainaaminen ei ehkä olisi varmistanut kauppaa. Sitähän emme tiedä, kun sitä keinoa ei kokeiltu. Laivakauppa menetettiin varmaankin jo ministeri Häkämiehen aikana, jolloin ranskalaiset eivät vielä olleet kilpailussa mukana. Varustamo halusi ostaa laivan ja sen seuraajankin Suomesta ja mikäli Häkämies olisi suostunut myöntämään lainan puoli vuotta aiemmin niin tilaus olisi varmistunut ilman sen kumoisempaa kilpailua. Tämä selittänee Elinkeinoelämän keskusliiton vaiteliaisuuden tässä asiassa. Häkämieshän on nykyisin EK:n uuden katastrofiksikon humanisti, ei siis sen insinööri, joka on rakennuttamassa 200

miljoonalla golf-paratiisin portugalilaiselle luonnonsuojelualueelle. Vai onko EK:n hiljaisuus selitettävä sillä, että työttömyys tekee hyvää palkanalennuspuheille ja telakan alihankkijoiden tilauspula sataa SRV:n kaltaisten rakennusurakoitsijoiden laariin?

STX on jo myynyt Euroopasta muut kuin STX Euroopan eli Ranskan ja Suomen telakat. Ranskan valtio omistaa kolmasosan STX:n Ranskan telakasta ja on epäilemättä tarvittaessa valmis ostamaan loppuosankin. STX kertoo lisäksi, että se olisi jo myynyt Suomen telakat, jos niille olisi löytynyt ostaja. Mikäli Ranskan valtio ostaa koko STX Euroopan on Suomen telakoiden välitön alasajo enemmän kuin todennäköistä. STX:n korealainen johto on tuonut selvästi julki sen, että STX:n Turun telakan TUI-risteilijöiden rahoituksen edellytyksenä on valtion pääomalainaa tai mieluumminkin valtion osaomistus.

Suomen telakat ovat kärsineet siitä, että korealaiset eivät ole olleet sille hyviä omistajia. Nyt kaivataan äijämeininkiä. Valtion pitäisi ostaa STX:n Suomen telakat ja varmistaa siten TUI-risteilijöiden rakentaminen. Nyt varmaankin telakat saisi halvalla, kun iso laivatilaus sössittiin ja myyjä haluaa myydä,

mutta ostajia on harvassa. Jos ja kun risteilijät tehdään voitollisesti ja saadaan lisäksi uutta tervettä tilauskantaan voidaan talakkaan jälleen investoida ja telakkayhtiö viedä pörssiin. Osakkeita voivat sitten ostaa mm. telakan työntekijät ja alihankkijat. Jos laivoista tulee takkiin niin eipä ainakaan jääty tuleen makaamaan.

On surkeata, että risteilyteollisuuden pahojen vaikeuksien aikaan vahtivuorossa on pelkkiä tunareita. Yltiöliberalistinen elinkeinoministeri Vapaavuori, tuo investointipankkiirien, asianajajien ja muiden hipsterien eduskuntaan äänestämä teekutsulainen ei tietenkään tule sallimaan valtion telakkaomistusta, sillä se hän olisi sosialismia. Telakan raunioille ryntää seuraavaksi sosialistinen työministeri Ihalaisten toteuttamaan äkillisen rakennemuutoksen tukitoimia: laivasuunnittelijat koulutetaan pelintekijöiksi, palkanlaskijat työvoimatoimistojen virkailijoiksi ja asentajat kulttuurityöntekijöiksi. Maa ei tarvitse elinkeinoministeriä tai työministeriä. Maa tarvitsee teollisuusministerin.

Taisto Rätyn
tuotantoinsinööri

PUOLUEKOKOUS

Perussuomalaisten seuraava puoluekokous pidetään ensi kesänä Joensuussa. Tuo kokous on monella tapaa merkittävä. Joensuusta lähdemme kohti seuraavia EU- ja eduskuntavaaleja. Puoluekokouksessa valitaan puolueen ylin johto.

Perussuomalaiset on Suomen seuratuin puolue. Herättämme voimakkaita tunteita puolesta ja vastaan. Meihin mahtuu monenlaista ja tätä kirjoa on siedettävä. Se on oikein

ymmärrettynä voimavara.

Mopolla ei pidä lähteä moottoritielelle, eikä kurahousut jalassa voiteta kultaa. Tarkoitin sitä, että pelkkä pyrky ei johtopaikoille riitä. Pitää olla, kyky, halu ja kannatus. Kannatuksen päättää perussuomalaisten jäsenkunta. Puoluekokous ei ole pellehyppyjä varten.

Perussuomalaiset on Suomen seuratuin puolue myös ulkomailla. Esimerkistämme otetaan mallia. Saan ulkomaille useita puhujapyyntöjä kuuksessa. Haastattelupyyntöjä

tulee joskus viisikin viikossa. EU-vaalit on perussuomalaisille tärkeitä. Pitää valita oikea seura ja antaa moraalisesti kestävä esimerkki. Olemme esikuva koko Euroopassa. Ehdokasasettelu on tärkeä, eikä tule olemaan kaikille mieleen.

Ruuhka eduskuntavaalien ehdokaslistoille tulee olemaan ennennäkemätön. Karu tosiasia on, että kaikki valtuutetutkaan eivät pääse listoille. Ehdokaskysymykset poliittisten linjausten lisäksi ovat suuri haaste tu-

levalle puoluejohdolle. Kaikille ei pysty mieliksi olemaan.

Kunnia- ja palkkiopaikkoja ei ole tarjolla. Puolueen puheenjohtajana minun on viisaampaa olla ottamatta kantaa puoluekokouksen valintoihin. Se ei merkitse sitä, etteikö minulla niihin mielipide ole.

Kun teen päätöksiä omasta kohdastani, kerron päätökseni aina ensin omalle porukalle.

Timo Soini
puheenjohtaja

VAKAVA PAIKKA?

Meillä perussuomalaisilla on pysynyt äänestäjäkunta ihmeen korkealla, huolimatta heikosta kenttäorganisaatiosta. Väitän, se on todella heikko.

Joka muuta puhuu, valehtelee tai ei ole perillä esimerkiksi Savon

tilanteesta. Viime vaaleihin saatiin puristettua lisää ikääntyneitä henkilöitä ehdokkaiksi. Se kuivattaa tulevaisuutemme ainakin maaseutukunnissa. Katse ei yllä henkilöksyistä asiakysymyksiin, valitettavasti. Kaikki vanhat jäynät vain on levitelty pramille viimeisillä voimavaroilla.

Tarvitsemme palkattuja kenttätöntekijöitä piireihin. Sellaisia, jotka houkuttelevat nuoria koulutettavaksi ja suuntautumaan sovinnollisempaan puolueyhteisöön kuin mitä entiset ovat. Nuorille pitää antaa hengitystilaa tutustua ja totutella uusiksi päättäjiksi eikä tyrmitä

ja alistaa heitä heti ensimetreillä.

Nämä ovat vakavia asioita puolueemme tulevaisuutta ajatellen. Siksi ehdotan, että puolueen johto suhtautuu koulutustoiveeseeni myötämiesisesti ja laittaa lehtimainontaan suunnatut rahat käytännön kenttätöihin. Tämä näin nimi-

merkillä, etten tulisi leimatuksi näitä uudistuksia esittäessäni.

”Nuorissa on tulevaisuutemme”

Ajokortti on jo nyt kohtuuttoman kallis nuorelle

Tammikuun 19. päivä muuttuva ajokortti-opetus nostaa B-ajokortin hintaa keskimäärin 300-400 eurolla ylöspäin, jolloin B-ajokortin keskihinta kipuaa Suomessa noin 1 700 euroon.

Ajokortin hinta on täysin kohtuuton nuorelle. Ajokortin saamiseen tehdyt muutokset ja niistä seurannut hintakehitys ajavat nuoret eriarvoiseen tilanteeseen. Ei voida olettaa, että kaikki syntyy rikkaaseen perheeseen.

Ajokortti ja oma auto olisi muutenkin hyvä hankkia mahdollisimman nopeasti, jotta ajotaito kehittyisi ja pysyisi yllä. Pitkien välimatkojen

Suomessa, erityisesti täällä pohjoisessa, ajokortti on lähes välttämätön työsaannin että liikkumisen kannalta.

Ajokortin hinta on tällä hetkellä niin suuri, että voidaan puhua, että kysymyksessä on todellinen arvokortti. Tämän arvokortin saamiseksi perheet ovat jo nyt sosiaalisesti eriarvoisessa tilanteessa. Vastuutonta byrokratian tekemistä on tehty ja pikaisiin toimiin on ryhdyttävä. Ajokortin hinta tulee saattaa kohtuulliselle tasolle ja myös köyhän saataville.

Mika Mikkonen
Rovaniemen
Perussuomalaiset

PERUSSUOMALAISET RP

Yrjönkatu 8-10 B 25, 6. kerros
00120 Helsinki

Puh. 0207 430 800

www.perussuomalaiset.fi

PUOLUETOIMISTO

Puoluesihteeri:
Ossi Sandvik
Puh. 0207 430 806,
0400 926 908
ossi.sandvik@
perussuomalaiset.fi

Toimistopäällikkö:

Marja-Leena Leppänen
Puh. 0207 430 807, 0400 912 422
marja-leena.leppanen@
perussuomalaiset.fi

Talouspäällikkö:

Auli Kangasmäki
Puh. 0207 430 803
auli.kangasmaki@perussuomalaiset.fi

Työmiest:

Matti Putkonen
Puh. 0207 430 809, 0400 904 447
matti.putkonen@perussuomalaiset.fi

Jäsenrekisterivastaava:

Heidi Ronkainen
Puh. 0207 430 805, 0400 917 354
heidi.ronkainen@perussuomalaiset.fi

Projektisihteeri, järjestö- ja PRH-asiat
Marjo Pihlman
Puh. 0207 430 802, 0400 917 351
marjo.pihlman@perussuomalaiset.fi

Toimistotyöntekijä

Kirsi Kallio
Puh. 0207 430 804, 0400 917 353
kirsi.kallio@perussuomalaiset.fi

PIIRIEN PUHEEN- JOHTAJAT

ETELÄ-POHJANMAA

Raimo Vistbacka
Pekkolantie 36, 62900 Alajärvi
Puh. 050 511 3186
raimo.vistbacka@alajarvi.fi

ETELÄ-SAVO

Kaj Turunen
Ampumamajantie 3, 57170 Savonlinna
Puh. 050 512 0663
kaj.turunen@eduskunta.fi

HELSINKI

Arto Välikangas
Merikorttikuja 2 V 621, 00960 Helsinki
Puh. 050 376 9046
arto.valikangas@kolumbus.fi

HÄME

Antero Niemelä
Niemeläntie 164, 14300 Renko
Puh. 045 264 2026
anteroniemela@gmail.com

KAINUU

Ari Korhonen
Törmäkuja 2, 88600 Sotkamo
Puh. 044 022 1828
arikorho@suomi24.fi

KESKI-POHJANMAA

Arto Pihlajamaa
Pihlajamaantie 184, 69850 Patana
Puh. 0400 167832, 06-8627123
arto.pihlajamaa@luukku.com

KESKI-SUOMI

Pentti Tuomi
Tuomelantie 186, 43220 Mahlu
Puh. 040 7657846
pentti.tuomi@saarijarvi.fi

KYMI

Raul Lehto
Äyspäänrannantie 199,
49200 Heinlahti
Puh. 0400 479 869
raul.lehto@luukku.com

LAPPI

Jukka Paakki
Tuomiojantie 17, 97130 Hirvas
Puh. 0400 791188
jukka.paakki@jtp-yhtiot.fi

OULU

Paula Juka
Evakkotie 34, 91500 Muhos
Puh. 040 539 3670
paulju@luukku.com

PIRKANMAA

Mikko Nurmo
Sarvionkatu 13, 37600 Valkeakoski
Puh. 040 841 5980
mnurmo@gmail.com

POHJOIS-KARJALA

Osmo Kokko
Vakkosalmenkatu 8, 80200 Joensuu
Puh. (013)137 529, 0400 375 472,
osmo.kokko@kolumbus.fi

POHJOIS-SAVO

Pauli Ruotsalainen
Tuuttikuja 2 B 14, 70780 Kuopio
Puh. 044 081 4224
pauli@pauliruotsalainen.net

SATAKUNTA

Seppo Toriseva
Penunvahe 10, 26100 Rauma
Puh. 050 517 2810
seppo.toriseva@luukku.com

UUSIMAA

Pietari Jääskeläinen
Rutarsinpolku 5 A, 01510 Vantaa
Puh. 050 582 9444,
pietari.jaaskelainen@eduskunta.fi

VARSINAIS-SUOMI

Juhani Pilpola
Ahteentie 2, 21420 Lieto
Puh. 050 380 9787
juhani.pilpola@lieto.fi

PERUSSUOMALAISET NAISET RY HALLITUS

Puheenjohtaja
**Marja-Leena
Leppänen**
Puh. 040 775 1757
marja-leena.leppanen@
perussuomalaiset.fi

1. varapuheenjohtaja
Vaii Jämsä-Uusitalo
Puh. 040 777 8478
vailikjamsa@suomi24.fi

2. varapuheenjohtaja
Tuula Kuusinen
Puh. 040 504 5808
tuulak_67@hotmail.com

3. varapuheenjohtaja
Heleena Pekkala
Puh. 040 704 4059

Sihteeri

Iiris Peltomaa
Puh. 045 898 5400
iiris.peltomaa@kolumbus.fi

Taloudenhoitaja

Auli Kangasmäki
Puh. 0207 430 803, 0400 917 352
auli.kangasmaki@perussuomalaiset.fi

Anne Louhelainen

Puh. (09) 432 3096
anne.louhelainen@eduskunta.fi

Jaana Sankilampi

Puh. 040 513 5038
jaana.sankilampi@wippies.fi

Minna Mäkinen

Puh. 044 0708338
minna.makinen@jyvaskylalainen.com

Sari Marttinen

Puh. 0400 791 560
postit.sarille@gmail.com

Auli Kangasmäki

Puh. 0207 430 803, 0400 917 352
auli.kangasmaki@perussuomalaiset.fi

Outi Virtanen

Puh. 040 673 7523
outi.virtanen@perussuomalaiset.fi

Vaii Jämsä-Uusitalo

Puh. 040-777 8478
vailikjamsa@suomi24.fi

Laura Huhtasaari

laura@huhtasaari.com

Heleena Pekkala

Puh. 040 704 4059

Helena Ojennus

Puh. 0400 236 154
paakari@jippii.fi

Iiris Peltomaa

Puh. 045-898 5400
iiris.peltomaa@kolumbus.fi

Kike Elomaa

Puh. 0400 824 774
ritva.elomaa@eduskunta.fi

Tuula Kuusinen

Puh. 040 504 5808
tuulak_67@hotmail.com

Riikka Slunga-Poutsalo

Puh. 040 505 1660
riikka.poutsalo@perussuomalaiset.fi

Kirsi Kallio

Puh. 0207 430 804, 0400 917 353
kirsi.kallio@perussuomalaiset.fi

www.peruss-naiset.fi

PERUSSUOMALAISET NUORET

Puheenjohtaja:
Simon Elo
Puh. 0400 988 960
simon@simonelo.fi

Toiminnanjohtaja:

Heikki Tamminen
Puh. 044 301 9791
heikki.tamminen@ps-nuoret.net

Pääsihteeri:

Simo Grönroos
Puh. 050 321 1755
sihteeri@ps-nuoret.net

www.ps-nuoret.net

EUROPARLAMENTTI- RYHMÄ

Sampo Terho
Työpuhelin Bryssel:
+32 228 45757
Työpuhelin Strasbourg:
+33 3881 75757

GSM Bryssel: +32 471 552 923
GSM Suomi: 050 538 1674
sampo.terho@europarl.europa.eu

AVUSTAJAT BRYSSELISSÄ:

Eeva Katri

Puh. +32 228 47757
katri.eeva@europarl.europa.eu

Hanne Ristevirta

Puh. +32 47 6055 037
hanne.ristevirta@europarl.europa.eu

Kotimaan avustaja:

Pekka M. Sinisalo
Puh. 044 2222 678
pekka.sinisalo.ps@gmail.com

PUOLUEHALLITUS

Timo Soini
puheenjohtaja
Puh. 050-511 3027
timo.soini@
eduskunta.fi

Hanna Mäntylä

1. varapuheenjohtaja
Puh. (09) 432 3126
hanna.mantyla@eduskunta.fi

Juho Eerola

2. varapuheenjohtaja
Puh. (09) 432 3013
juho.eerola@eduskunta.fi

Reijo Ojennus

3. varapuheenjohtaja
Puh. 0400 984 238
paakari@jippii.fi

Ossi Sandvik

puoluesihteeri
Puh. 0207 430 806, 0400-926 908
ossi.sandvik@perussuomalaiset.fi

MUUT JÄSENET:

Vuokko Lahti

Puh. 040 594 7289
vuokko.lahti@pp.inet.fi

Pirita Nenonen

Puh. 040 531 9715
pirita.nenonen@pp.inet.fi

Mikko Nurmo

Puh. 040 841 5980
mikko.nurmo@delfortgroup.com

Juhani Pilpola

Puh. 050 380 9787
juhani.pilpola@lieto.fi

Pirkko Ruohonen-Lerner

Puh. (09) 432 3165
pirkko.ruohonen-lerner@eduskunta.fi

Seppo Toriseva

Puh. 050-517 2810
seppo.toriseva@luukku.com

Raimo Vistbacka

Puh. 050 511 3186
raimo.vistbacka@alajarvi.fi

Juha Väätäinen

Puh. 040 768 0974
juha.vaatainen@eduskunta.fi

EDUSKUNTARYHMÄ

Puh. (09) 4321, fax (09) 432 3274
perussuomalaiset@eduskunta.fi
Kansanedustajien sähköpostiosoitteet:
etunimi.sukunimi@eduskunta.fi

**Pirkko
Ruohonen-Lerner**
(eduskuntaryhmän pj.)
Puh. (09) 432 3165

Jari Lindström

(eduskuntaryhmän 2. vpj.)
Puh. (09) 432 3088

Pentti Kettunen

(eduskuntaryhmän 1. vpj.)
Puh. (09) 432 3070

Juho Eerola

Puh. (09) 432 3013

Ritva Elomaa

Puh. (09) 432 3022

Teuvo Hakkarainen

Puh. (09) 432 3040

Jussi Halla-aho

Puh. (09) 432 3042

Lauri Heikkilä

Puh. (09) 432 3043

James Hirvisaari

Puh. (09) 432 3045

Reijo Hongisto

Puh. (09) 432 3046

Olli Immonen

Puh. (09) 432 3049

Ari Jalonen

Puh. (09) 432 3050

Anssi Joutsenlahti

Puh. (09) 432 3052

Johanna Jurva

Puh. (09) 432 3054

Arja Juvonen

Puh. (09) 432 3060

Pietari Jääskeläinen

Puh. (09) 432 3027

Kimmo Kivelä

Puh. (09) 432 3075

Osmo Kokko

Puh. (09) 432 3078

Laila Koskela

Puh. (09) 432 3083

Maria Lohela

Puh. (09) 432 3092

Anne Louhelainen

Puh. (09) 432 3096

Pirkko Mattila

Puh. (09) 432 3102

Lea Mäkipää

Puh. (09) 432 3120

Hanna Mäntylä

Puh. (09) 432 3126

Martti Mölsä

Puh. (09) 432 3128

Mika Niikko

Puh. (09) 432 3129

Jussi Niinistö

Puh. (09) 432 3134

Pentti Oinonen

Puh. (09) 432 3131

Tom Packalén

Puh. (09) 432 3136

Vesa-Matti Saarakkala

Puh. (09) 432 3150

Timo Soini

Puh. (09) 432 3163

Ismo Soukola

Puh. (09) 432 3168

Maria Tolppanen

Puh. (09) 432 3179

Reijo Tossavainen

Puh. (09) 432 3185

Kaj Turunen

Puh. (09) 432

JÄRJESTÖTOIMINTA

Uudenmaan

Perussuomalaiset

Perussuomalaisten Uudenmaan piirin koordinaatiokokous pidetään lauantaina 26.1. klo 11. Paikkana puolue toimisto, Yrjönkatu 8-10 B, Helsinki. Kenelle: paikallisyhdistyksen puheenjohtaja tai yhdistyksen muu edustaja. Ohjelmassa paikallisyhdistysten toiminnan koordinaatio, yhdistys- ja kuntalain läpikäynti, kenttäorganisaation vahvistaminen, jäsenrekisterien, ja kokouspöytäkirjojen tarkistaminen (2011–2012) ja tilinpidoon sekä tilintarkastusten läpikäyminen. HUOM! Mukaan jäsenrekisteri ja kokous- sekä tilinpito materiaali.

Lisätietoja: Pekka M. Sinisalo, Perussuomalaisten Uudenmaan piirin puheenjohtaja, p. 040 567 3945.

Pohjois-Savon

Perussuomalaiset Nuoret

Pohjois-Savon Perussuomalaiset Nuoret ry:n yleinen kokous pidetään lauantaina 26.1. klo 14 Perussuomalaisten Pohjois-Savon piirin toimistossa, Puistokatu 2, Kuopio. Kokouksessa sääntömääräiset asiat, mm. hallituksen valinta. Tervetuloa!

Tiedustelut: Antti Rantakokko, p. 050 3088 499 tai antti.rantakokko@ps-nuoret.net

Keiteleen Perussuomalaiset ry päätti syyskokouksessaan (29.12.2012) seuraavista henkilövalinnoista: paikallisyhdistyksen puheenjohtajana jatkaa Ari Kaunisaho. Muut hallituksen jäsenet ovat Ari Eevala ja Tiina Kaunisaho sekä heidän varajäsenet ovat Timo Suomipuro ja Anu Eevala.

Keiteleen Perussuomalaiset ry kannustaa kuntalaisia osallistumaan luontevaan vuoropuheluun tulevista haasteista kuntakentällä. Tällä hetkellä neljän Nilakan yhteistoiminta-alueen kunnan muodostaman kuntakokoonaisuuden mahdollisuuksiin suhtaudutaan toi-

veikkaasti seuraavin varauksin.

Keiteleen Perussuomalaiset ry odottaa keskusteluun myös kriittisempää suhtautumista. Pelkästään omassa pitäjässä vallitseva rikkumatonkin kannatus Nilakan kunnalle ei yksin riitä.

Toteutuakseen Nilakan kunta edellyttää kaikilta yhteistoiminta-alueen kunnilta vankan yhteisen tahtotilan. Jokaiselle kunnalle tulisi eteen pohdintoja toimintojen tehostamisesta ja uudelleenjärjestämisestä. Myös pohdinnat siitä, jaisikö Nilakan kunta kuitenkin vain välivaiheeksi, ovat aiheellisia. Valtiovallan suhtautuminen Nilakan kuntahankkeeseen ei

liioin ole tiedossa. Maan hallituksen kuntarakennemuutoksen väestöpohjavaatimus, 20 000 asukasta, ei ainakaan Nilakan kunta –hankkeessa tule toteutumaan.

Nilakan yhteistoiminta-alueen murentuminenkin on otettava huomioon. Jos tällaiseen ratkaisuun päädyttäisiin, ei mitään yksittäistä kuntaa saa syyllistää epäonnistumisesta. Samoin tällaisessa tilanteessa on oltava selvillä vaihtoehdot siitä, minne yhteistoiminta jatkossa suunnataan.

Maan hallituksen kaavaileman Iisalmen liitossuunnan suhteen Keiteleen Perussuomalaiset ry on eri mieltä. Keiteleen

Perussuomalaiset ry suuntaa viime käden liitossuunnaksi mieluummin Kuopion. Perussuomalaiset haluavat, että odotettavissa olevat kuntarakennemuutokset vahvistaisivat maakuntaa, koko Pohjois-Savoa. Tämä keskustelu on loistanut julkisuudessa poissaolollaan.

Muistettava on myös, että Nilakan kuntahanke on vasta esiselvitystasalla. Lopullinen päätös asiasta kuuluu kuntien valtuustoille. Keiteleellä Perussuomalaisten valtuustoryhmä muodostaa asiaan oman kantansa myöhemmin.

Ari Kaunisaho (pj)

Keiteleen Perussuomalaiset ry

Jämijärvi

Jämijärven Perussuomalaiset ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään keskiviikkona 23.1. klo 18 Raharinteellä. Tervetuloa!

Turku

Turun Perussuomalaisten hallituksen valinta tapahtuu perjantaina 25.1. klo 18. Paikkana Manilla, Itäinen rantakatu 64. Tervetuloa!

Onnea, Torsti!

Auran Perussuomalaisten puheenjohtaja Torsti Äärelä juhli 50-vuotispäiviään joulukuussa. Onnittelijoiden joukossa oli mm. kansanedustaja Lauri Heikkilä.

PERUS
Suomalainen

Perussuomalainen 2/13
ilmestyy

8.02.2013

Aineistot ja lehtitilaukset viimeistään 30.1.2013
toimitus@perussuomalaiset.fi

IRROITA TÄYTETTY LOMAKE. SULJE JA LAITA POSTIIN, POSTIMAKSU ON MAKSETTU PUOLESTASI.

PALVELUKORTTI

 Haluan liittyä Perussuomalaiset-puolueeseen

25 euron jäsenmaksuun sisältyy Perussuomalainen-lehden vuosikerta

Haluan tilata ainoastaan Perussuomalainen-lehden:

- Vuositilaus (15 numeroa) 30 euroa
 1/2 vuosikerta 20 euroa
 Ilmainen näytenumero
 Lahjatilaus (maksajan tiedot alle) tai jäsenhankkijan tiedot:

SUKUNIMI

ETUNIMI

LÄHISOITE

POSTINUMERO JA -TOIMIPAikka

- Haluan liittyä **Perussuomalaiset Naiset ry:n** jäseneksi (ei erillistä jäsenmaksua). Jäsenyys edellyttää puolueeseen liittymistä.

- Haluan liittyä **Perussuomalaiset Nuoret ry:n** jäseneksi (ei jäsenmaksua). Jäsenyys ei edellytä puolueeseen liittymistä

SUKUNIMI

ETUNIMET

LÄHISOITE

POSTINUMERO JA -TOIMIPAikka

KOTIKUNTA

KANSALAISUUS

SOTU

AMMATTI / TOIMI / KOULUTUS

PUHELIN

SÄHKÖPOSTI

PÄIVÄYS JA ALLEKIRJOITUS

 Osoitteenmuutos (vanhat tiedot)

LÄHISOITE

POSTINUMERO JA -TOIMIPAikka

Voit ladata jäsenhakemuksen PDF-muodossa myös osoitteesta
www.perussuomalaiset.fi/jasenyys

Rahvas on Perussuomalaisten Nuorten kustantama Suomen ainoa kansalliskonservatiivinen aikakauslehti

Ensimmäisessä Rahvaassa on muun muassa **Jussi Halla-ahon** yllätyksellinen henkilöhaastattelu, keskustelua herättävä artikkeli Ruotsin kansankodin alasajosta ja **Timo Soinin** kolumni, jossa Perussuomalaisten puheenjohtaja muistelee aikojaan nuorisjärjestössä ja kertoo näkemyksiään nuorten poliittisesta aktiivisuudesta.

Rahvas ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja on Perussuomalaisten Nuorten jäsenille maksuton. Painettua lehteä voi tilata kotiin tai lahjatilauksena 19 euron vuosihintaan (neljä numeroa) kätevästi verkko-kaupasta: **kauppa.ps-nuoret.fi**

*Poliittisesti
epäkorrekti*

IRROITA TÄYTETTY LOMAKE. SULJE JA LAITA POSTIIN, POSTIMAKSU ON MAKSETTU PUOLESTASI.

Postimaksu
maksettu

Perussuomalainen
Tunnus 500 9637
00003 Vastauslähetyks